Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 2 (1752) ♦ Вівторок, 6 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

415 тисяч – не на нашу користь

Висновки статистиків, що збіглися за строками зі світлими новорічними святами, аж ніяк не радісні. За попередніми даними, на 1 січня 1998 року чисельність населення України становить 50,5 млн. осіб, повідомляє «Інтерфакс-Україна». За цією сухою цифрою — тенденція, що лякає. Загальне зниження чисельності українських громадян, порівняно з 1 січня 1997 року, становить 415 тис. осіб (за рахунок перевищення смертності над народжуваністю — на 300 тис., за рахунок сальдо міграції — на 115 тис. осіб). Постає закономірне запитання: скільки ж нас залишиться через п'ять, а тим паче п'ятдесят років?..

Треба наводити порядок у державі

Поїздка Голови Верховної Ради Олександра Мороза на Придесення у перший робочий день нового року збіглася і з приємною подією: 4 січня у Збройних силах України розпочався навчальний семестр.

На урочистому мітингу в окружному навчальному центрі «Десна», що вважається одним з найкращих у країні, Олександр Мороз привітав військовослужбовців з урочистим днем, новоріччям, а затим ознайомився з утриманням бойової техніки, станом підготовки, виховання курсантів-танкістів. Високий гість цікавився тим, як живуть воїни, яке мають харчове забезпечення, що читають і чому бракує книг у «Світлицях»?

Голова Чернігівської обласної ради та облдміністрації Петро Шаповал, голова Козелецької райради Валерій Безкровний, начальник окружного навчального центру Федір Макавчук поділилися досвідом утримання на високому рівні боєздатності військової частини. Суть його — у взаємовигідній співпраці, тісних контактах місцевих сільгосппідприємств з полками. Воїни допомагають господарствам вирощувати, збирати урожай. КСП відповідно забезпечують гарнізон м'ясом, молоком, картоплею. А тому в «Десні» воїни-курсанти отримують повноцінний раціон, не скаржаться на відсутність в ньому молока, масла, м'яса.

— Те, що сьогодні спостерігаємо, — зазначив згодом Олександр Мороз у виступі перед особовим складом навчального центру, — тривожить мене, і особливо тих, хто пов'язав своє життя зі Збройними силами. Виражається це найперше зниженням престижу військової служби.

(Закінчення на 2-й стор.).

Вибори-98

Чи тримають слово кримські комуністи?

Партконференція Кримської організації КПУ затвердила кандидатури претендентів на депутатські мандати в мажоритарних округах регіону. Зокрема, народні депутати України М.Пилипенко та Н.Штепа балотуватимуться, відповідно, в округах № 3 (Джанкойський) і № 10 (Сімферопольський). Ще двох їхніх колег-депутатів А.Юрковського і В.Зачосова кримські комуністи висунули у двох севастопольських округах, хоча Севастополь — вже зовсім інша адміністративна одиниця.

(Закінчення на 2-й стор.).

Більше газу! На третину

Розпочато експлуатацію другої технологічної черги Юльївського газоконденсатного промислу — найперспективнішого з діючих у Харківській області, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ. Друга черга — п'ять нових свердловин, освоєння яких дало змогу збільшити на третину потужність промислу, що постачає газ на головну «кочегарку» Харкова ТЕЦ-5.

День священнодійства, таїнства ніч

Сьогодні — дивовижна нагода переконати оточення у своїх акторських здібностях. Адже все, що б ви не робили зрання, є і святим ритуалом, і виставою, що її зрежисовано невидимим постановником: Різдвяний сценарій написаний надто давно і не нами. А час дії — те, від чого ми ведемо відлік нашої ери.

Тож шостий день першого місяця року нового наперекір усім снігам — дуже теплий та домашній. Окрім того, як віддати шану вірі, повивчати на практиці православні звичаї, продемонструвати свій артистизм, вам даровано можливість ще й повправлятися у домоведенні.

Ви прокинулися рано і раптом згадали, що ваша місія на землі — бути мамою свого затишного вогнища. Тоді ви миттю стали обличчям до сонця, що сходить, і, тричі перехрестившись, викресали вогонь (запалили плиту). А далі, підкоряючись законам предків, ви усвідомили, що слід приготувати — хоч стій хоч падай — дванадцять страв. Затятим атеїсткам та двієчницям нагадуємо: це — узвар, варені квасоля, горох, смажена риба, тушкована капуста, а також вареники, гриби, картопля, гречана каша з конопляним молоком, голубці з пшоном, корж із маком, кутя.

(Закінчення на 16-й стор.).

Перемога з американським акцентом

Минулої неділі відбувся другий тур президентських виборів у Литві. За попередніми даними, як повідомили кореспондентові «ГУ» у Посольстві Литви в Україні, новим президентом цієї балтійської країни став американський еколог литовського походження Валдас Адамкус.

Це перший випадок, коли в одній із республік колишнього Союзу перемогла людина з американським паспортом.

На старт заключного марафону вийшли два кандидати, котрі серед семи претендентів на першому турі виборів 21 грудня одержали найбільшу кількість голосів виборців. Це — колишній прокурор республіки, 44-річний адвокат лівоцентрист Артурас Паулаускас і громадянин США та Литви 71-річний правоцентрист Валдас Адамкус. Пам'ятаєте в «Собаці на сіні»: один молодий і завзятий, а другий мудрий і вибілений сивиною, а головне — з грошима і зв'язками. На литовській політичній сцені, на відміну від колізії Лопе де Вега, третього було не дано, і Литва «поставила» на сивину і на... Спробуємо поміркувати, на що ж іще.

(Закінчення на 14-й стор.).

P.S.

○ Президент України доручив урядові розробити проект указу про заходи для запровадження режиму жорсткої економії бюджетних коштів.

○ Через слабке здоров'я кожного шостого севастопольця призовного віку визнано непридатним до військової служби.

○ В Україні з 1 січня в середньому на 4 відсотки підвищено тарифи на електроенергію.

Вибори-98

Чи тримають слово кримські комуністи?

(Початок на 1-й стор.).

Серед претендентів на депутатське крісло від кримської парторганізації КПУ — студент, пенсіонер, лікар, педагоги, водій, а також лідер кримських комсомольців С. Топалов. Проте в цьому списку не знайти прізвища першого секретаря рескому КПУ Л. Грача, який обіцяв обов'язково балотуватися в тому самому окрузі, що й Прем'єр-міністр Криму А. Франчук. Останнього вже висунули кандидатом у депутати кілька трудових колективів автономії. Виходить, лідер кримських комуністів спасував і слова свого не дотримав? Утім, висування «мажоритарців» лише розпочалося.

Володимир ПРИТУЛА.

Формується ще один «тіньовий кабінет»

Партія духовного, економічного і соціального прогресу (ПДЕСП) має намір сформувати до кінця січня уряд народної довіри. У здійсненні її планів, як відзначали лідери партії, братимуть участь тільки інтелектуали. Це буде «позитивний тіньовий кабінет», сказав голова ПДЕСП, генеральний директор Центру економічного прогнозування «Експрес-Економіка» академік Іван Бурдак, якого керівництво ПДЕСП пророкує в прем'єр-міністри альтернативного уряду. Він має намір проводити цілком нову податкову політику, що дасть змогу змінити схему бюджетних надходжень і видатків із збільшенням соціальних відрахувань на користь пенсіонерів, молоді, вчителів, науковців, трудівників міста і села. Передбачається також перетворення галузевих міністерств і відомств в урядові департаменти із скороченням управлінського апарату. Партія представляє науково-технічну і творчу інтелігенцію, працівників освіти, медицини, культури і студентську молодь, ветеранів війни і праці, сільських трудівників і «чорнобильців», бізнесменів і промисловців.

Треба наводити порядок у державі

(Початок на 1-й стор.).

Я гадаю, що це велика проблема для суспільства, і вона потребує уваги з боку усіх гілок влади, Верховного Головнокомандувача Збройних сил Леоніда Кучми, керівництва Міністерства оборони. Природно, що згадане є наслідком системної кризи в нашому суспільстві. Бо престижність забезпечується конкретними вчинками. І речовим достатком, і фінансовим, матеріальним забезпеченням. Причому на належному рівні, щоб офіцер чи той, хто служить надстрокову службу, не думав про те, як вижити, чи вистачає йому заробітку для того, щоб утримувати сім'ю.

Ставлення до армії як до обтяжливого чинника — це недалекоглядна позиція. Нашу державу поважатимуть тоді, коли вона буде сильною, але в тому числі, коли вона утримуватиме боєздатну армію, яка зможе вирішувати будь-які завдання з оборони країни від внутрішніх та зовнішніх загроз.

Олександр Мороз зазначив, що престижність військової служби має бути підтверджена всією системою ставлення до військовослужбовців з боку держави, а також відновленням занять з військової підготовки у школах, активізацією військово-патріотичного виховання.

Голова Верховної Ради поінформував офіцерів, воїнів гарнізону про діяльність народних депутатів України в цьому плані, зокрема з формування і затвердження державного бюджету. Верховній Раді вдалося збільшити на 0,5 мільярда гривень заплановані витрати на Збройні сили, що дасть можливість пом'якшити ситуацію з виплатою зарплати військовослужбовцям.

У Чернігові О. Мороз побував на двох провідних підприємствах області — ЗАТ «Чексіл» та ВАТ «Хімволокно». Він оглянув зразки їх продукції, поцікавився планами модернізації виробництва, освоєння нових ринків збуту виробленого. Безпосередньо в цехах відбувалися діалоги з робітниками з питань, які непокоять усіх.

— Корінь проблеми, — наголошував Голова Верховної Ради, — в системі державної влади, у змісті реформ, здійснюваних на макрорівні. Від владного ми повинні опуститися до рівня реального життя, туди, де твориться багатство держави, де працюють люди. Не таємниця, у суспільстві нагромадилося багато несправедливості, злодійства. І вихід тут може бути один: треба рішуче наводити порядок у державі.

О. Мороз закликав численних співрозмовників взяти активну участь у майбутніх виборах. Щоб своїми голосами підтримали насамперед прогресивні наміри змінити життя людей в Україні на краще.

У ході зустрічей порушували питання виплати зарплат, земельної реформи, діяльності законодавчого органу та уряду, повернення заощаджень. Щодо останнього О. Мороз повідомив трудівникам «Хімволокна»: вже цього року завдяки чіткій позиції Верховної Ради в бюджеті передбачено 370 мільйонів гривень на виплату коштів для вкладників-ветеранів. Це мало, зазначив він, але є початком процесу повернення довіри людей до держави.

Того ж дня Голова Верховної Ради О. Мороз виступив перед господарським активом області, громадськістю, дав прес-конференцію.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На знімку: у навчальному центрі «Десна».

Фото **Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

Із декларації про доходи за 1996 рік народного депутата Володимира Ткаченка:

— Сукупний доход мій і моєї сім'ї становив 9705,17 грн. З них сплачено податку 1681, 56 грн., на благодійні цілі і надання допомоги витрачено 313,66 грн.

У приватній власності квартири, садового (дачного) будинку, гаража, а також транспортних засобів не маємо. Доходів, винагород, виплат за кордоном від іноземних урядів та організацій не одержував. Валютних рахунків у вітчизняних або закордонних банках, а також грошових вкладів та цінних паперів ні я, ні члени сім'ї не маємо.

Лаври гігієні. Загальній

Авторський колектив учених, очолюваний академіком НАН України, ректором Національного медичного університету імені О. Богомольця Євгеном Гончаруком, удостоєно високої нагороди — Державної премії у галузі науки і техніки за 1997 рік.

На здобуття цієї відзнаки було представлено підручник для студентів медичних вузів «Загальна гігієна. Пропедевтика гігієни». Його створили академік Євген Гончарук, доктори медичних наук, завідувачі кафедр медуніверситету Василь Бардов, Віктор Ципріян, Олександр Яворовський, професор Ілля Нікберг, кандидат медичних наук, доцент Сергій Гаркавий, а також академік НАН України, директор Інституту медицини праці Юрій Кундієв, доктор медичних наук, начальник Головного управління Міністерства охорони здоров'я Юрій Вороненко та академік Російської академії медичних наук, директор НДІ екології людини та гігієни навколишнього середовища ім. О. Сисіна Геннадій Сидоренко. Їхні оригінальні статті, що увійшли до підручника, акумулювали наукові досягнення та досвід, набутий практичною медициною, синтез інформації загальнотеоретичних, фундаментальних та клінічних дисциплін. Подано визначення процесів і явищ у галузі гігієни, а також вперше сформульовано шість її законів. Різноманітний вплив навколишнього середовища, фізичних, хімічних та біологічних чинників на організм людини показано на конкретних прикладах, доступно й переконливо. Отже, вчені—автори підручника сказали нове наукове слово в медичній науці. І їхня праця не залишилася не поміченою.

Утім, гігієна справді гідна лаврів.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Верховна Рада України: восьма сесія

Хроніка законотворення

30 грудня пленарне засідання розпочалося за участі 340 народних депутатів.

В урядовій ложі — Кабінет міністрів на чолі з Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком.

Перед початком розгляду проекту закону про державний бюджет України на 1998 рік зал підтримав пропозицію Голови Верховної Ради Олександра Мороза щонайперше розглянути низку невідкладних законопроектів, які безпосередньо пов'язані з доходною частиною бюджету.

Верховна Рада всебічно проаналізувала проекти законів про залучення до державного бюджету-98 амортизаційних відрахувань, про внесення змін до закону «Про оренду державного майна» та змін до ст. 8 закону «Про оподаткування прибутку підприємств». Цей блок документів за підрахунками розробників, дав би можливість централізувати майже 1,2 мільярда гривень на цільове інвестування, підтримку галузей народного господарства. Але зал не сприйняв 15 відсотків відрахувань від амортизаційного фонду, а погодився на 10 відсотків. При підготовці цих законопроектів на січень до другого читання, Кабінет міністрів має подати перелік об'єктів, куди будуть використані централізовані кошти.

Сесія внесла зміни до закону про оподаткування прибутку підприємств щодо посилення відповідальності і вдосконалення порядку сплати авансових внесків, податкових платежів та до деяких інших законодавчих актів з питань оподаткування.

У першому читанні прийнято закон «Про збір до державного інноваційного фонду».

У другій половині пленарного дня Верховна Рада приступила до розгляду остаточно опрацьованого за підсумками другого читання проекту закону про державний бюджет України на 1998 рік. Тепер документ краще сприймався залом і досить швидко була проголосована перша стаття, якою затверджено доход бюджету в сумі 21.101.050,9 тисячі гривень, а видатки — в сумі 24.481.773,9 тисячі гривень з урахуванням повного погашення боргів у заробітній платі. Далі, проголосувавши статті, до яких раніше було найбільше зауважень, Верховна Рада прийняла бюджет в цілому —240 «за». Як доповнення до перехідних положень ухвалено порядок введення в дію закону «Про Державний бюджет на 1998 рік».

Підбиваючи підсумок такої масштабної і копіткої роботи, як підготовка і прийняття закону про бюджет, Голова Верховної Ради Олександр Мороз наголосив, що державний бюджет на 1998 рік було проведено відповідно до чинного законодавства і вперше вчасно прийнято. Зроблено ще один крок до цивілізованого бюджетного процесу, дійового парламентського контролю за формуванням і використанням виконавчою владою державних коштів, а отже і до побудови демократичної правової держави України. Водночас кожен з нас усвідомлює, сказав він, що державний бюджет на 1998 рік є далеко не досконалим. Це, насамперед, стосується його наповненості, недостатньої обгрунтованості макроекономічних показників, на яких побудовано бюджет. Ми розуміємо також, що державний бюджет не став тим головним економічним документом, через який і має реалізовуватись економічна політика держави. І головна причина тут, мабуть, не стільки в бюджеті, а в тому, яка фактично економічна політика реалізується в Україні.

Перелічивши ті позитивні зміни, що сталися в бюджеті завдяки наполегливій роботі парламенту, зокрема щодо соціального захисту громадян, Голова Верховної Ради підсумував: державний бюджет на 1998 рік прийнято. Верховна Рада на цьому етапі свою місію виконала. Розраховуємо на те, що уряд зробить усе можливе для виконання і наповнення державного бюджету, для поліпшення життя громадян України.

Прийнято закон про порядок фінансування видатків з державного бюджету 1998 року до прийняття закону України «Про Державний бюджет України на 1998 рік».

Внесено зміни до закону про податок на добавлену вартість, якими терміном на один рік встановлено нульову ставку податку на реалізацію імпортного газу промисловим споживачам.

Прийнято закон України «Про збір на обов'язкове соціальне страхування», поданий Президентом України. Збір на обов'язкове соціальне страхування, крім збору на обов'язкове соціальне страхування на випадок безробіття, платники збору сплачують на рахунок Фонду соціального страхування України. Нагляд за його фінансовою діяльністю здійснює наглядова рада цього фонду. Положення про фонд, наглядову раду та її склад затверджується Кабінетом міністрів України за погодженням профспілкових об'єднань України.

Верховна Рада внесла зміни до закону «Про вибори народних депутатів України», зокрема і в частині, що стосується висунення кандидатів у депутати і виборів по одномандатних виборчих округах.

Наприкінці пленарного засідання Голова Верховної Ради Олександр Мороз привітав співвітчизників з Новим роком і Різдвяними святами, побажав щастя, здоров'я, оптимізму і снаги для життя і праці в новому році.

Наступні пленарні засідання відбудуться 13 січня 1998 року.

Прес-служба Верховної Ради України.

Французи діють за власними переконаннями. Ми теж. Результати різні

КОМІТЕТ законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації Верховної Ради України, посольство Франції, Українсько-Європейський консультативний центр з питань законодавства TACIS, Канадсько-Українське бюро партнерства та інші організації провели конференцію-семінар «Інформаційний суверенітет України та проблеми його законодавчого забезпечення в світлі міжнародної практики».

Власне, захід присвячувався значною мірою обговоренню проекту закону «Про інформаційний суверенітет України», що готується до розгляду парламентом.

Серед іноземних учасників конференції-семінару назвемо завідуючого управлінням міжнародного співробітництва у галузі телебачення і радіомовлення міністерства закордонних справ Французької Республіки Жана-Клода Муаре та виконавчого директора Українсько-Європейського консультативного центру з питань законодавства Джуліана Ваттса. З українського боку в заході брали участь народні депутати, відповідальні працівники ряду міністерств, журналісти.

Закон «Про інформаційний суверенітет України» як остання надія

Саме емоційність доречна при загальній оцінці змісту розробленого законопроекту, бо вже тепер зрозуміло, що він стане предметом жорсткої боротьби між захисниками двох основних вживаних у нашій державі мов. Як і в законах «Про інформацію», «Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні», «Про телебачення і радіомовлення», автори проекту закону «Про інформаційний суверенітет України» не знайшли чіткого формулювання статті про використання в інформаційній діяльності в Україні російської мови. Тим більше, що в статті 11 законопроекту йдеться про функціонування іноземних мов в інформаційному просторі нашої держави, що «визначається потребами поширення національного інформаційного продукту за рубежем та необхідністю культурно-освітніх програм і видань іноземними мовами для населення України». А російська мова хіба не іноземна? Зрозуміло, що ми торкаємось архіскладної проблеми. Тому нашим читачам буде цікаво дізнатися, як вона розв'язується у високорозвиненій європейській державі Франції.

Немає однозначної відповіді в законопроекті і про той орган, на який буде покладено контроль за дотриманням та відповідальність за порушення законодавства про інформаційний суверенітет України. Йдеться лише про координацію нагляду і контролю, що здійснюватиме Рада національної безпеки і оборони, а контролюючі функції повинні будуть здійснювати аж 14 державних міністерств, комітетів, бюро тощо. Але відомо, що де сім господинь, там хата неметена.

До того ж, маємо вже гіркий досвід використання інших законів, лише один не чітко виписаний рядок яких (все про ту ж російську мову в Україні) відкрив наш національний інформаційний простір для північного сусіда, й русифікація України досягла такого рівня, який не йде ні в яке порівняння з часами тоталітаризму.

Переживаємо події двадцятирічної давності

Вивчаючи матеріали, роздані учасникам конференції-семінару, я зустрів абзац, який особливо припав до душі. Виявляється, більшість діячів французької преси та засобів масової інформації діє не за фінансовими інтересами (їх теж ніхто не ігнорує, це зрозуміло), а за власними переконаннями. Тобто в інтересах французької культури.

І ніхто їх не звинувачує в націоналізмі чи ще якомусь гріхові.

Таким чином Франція уникла того, що маємо нині ми: комерціалізації преси, радіо, а особливо телебачення, засилля іноземного телепродукту (до того ж, не завжди високоякісного), втрати позицій національного виробника тощо. Про успішну для Росії інформаційну війну з Україною говорити не будемо, тут програно все, що можна програти.

Але про все по черзі.

У 70-ті роки (тобто 20 років тому) у Франції, як у нас зараз, взяли гору прихильники приватизації телебачення. І замість конкуренції, різноманітності та культурного багатства в ефірі держава одержала уніфікацію програм та зниження культурного рівня. І це зрозуміло: приватник хоче одержати найвищий прибуток, отже він зацікавлений в якнайширшій глядацькій аудиторії, тому орієнтується на найнижчий рівень сприйняття, тобто на так званого середнього глядача, якому (це ми вже добре знаємо) потрібні розважальні програм, часто примітивного характеру. В Україні це яскраво проявилося в засиллі на телеекрані носіїв «суржику» — Вєрки Сердючки, «Кроликів», «Довгоносиків» і так далі, і тому подібне.

Вчасно помітивши загрозу, уряд Франції (тоді його очолював соціаліст Міттеран) заявив про свою особливу відповідальність за культуру. Держава твердо взяла на себе контрольні функції. Крім того, було створено додатковий канал, відданий виняткового програмам культури. Тоді ж виник спільний франко-німецький телеканал «Арт» (прошу не проводити паралелі між ним та «Інтером». «Арт» у Німеччині транслюється німецькою мовою, а у Франції — французькою. У нас же «Інтер» — це всього лише прислужливий посередник між українською телеаудиторією й московським ГРТ. Хай би транслювалися програми ГРТ).

Просвітницька та культурна функція державного телебачення залишилася сильною і протистояла декультуризації програм приватного ТБ. Це вияв політичної традиції Франції, яка постійно бореться за збереження самобутності своєї культури. Тут паралелі не лише доречні, а й конче потрібні. Україна протягом віків захищає свою національну самобутність, в різні способи уникаючи руйнівного впливу московської духовності. Для Франції загроза йде від американської, іншими словами англомовної, духовності.

До речі, коли постає питання захисту французьких національних інтересів, і ліві, і праві політичні сили у французькому парламенті виступають у взаємодії. Бо чітко розуміють, що іноземні фільми та телепрограми, хоч би якими цікавими вони не були, не можуть бути посередниками між державою та народом, бо вони не виконують об'єднувальної функції.

Як демократична Франція захищає свій інформаційний простір

Робиться це відомими способами, зокрема, шляхом застосування квот, тобто регламентації. Так званим «Зошитом обов'язків та функцій» телекомпаніям визначаються обов'язки насамперед забезпечувати якість програм, етику їх, захист інтересів дітей і підлітків, сприяння розповсюдженню французької мови, дотримання квот на трансляцію пісень французькою мовою тощо.

Сила рішень відповідного органу — Вищої ради з питань радіо і телебачення (між іншим, про нього жодного рядка в Конституції Французької Республіки) базується на наданих їй повноваженнях (прийняття рішень, обов'язкових до виконання, призначення на відповідальні пости, моральний вплив тощо). Рішення ради не можуть бути скасовані чи змінені урядом.

Основне завдання ради — в умовах подальшої інтернаціоналізації забезпечити підтримку вітчизняного виробника телерадіопродукції як однієї з необхідних умов збереження французької культурної своєрідності. Навіть підписуючи міжнародну угоду з ГАТТ, якою передбачається вільна циркуляція товарів у світі, Франція добилася включення важливої для її національних інтересів кінопродукції в список товарів, які вона продовжує інтенсивно виробляти за рахунок державного фінансування.

Таким чином, висновок напрошується сам собою: кожна держава, виходячи з власних інтересів та умов, усіма доступними способами, узгоджуючи свої рішення з міжнародними нормами (щоправда, і відступаючи від них, коли це продиктовано національними особливостями), захищає свій національний інформаційний простір. Успіх тут приходить до тих, хто має високу національну свідомість. Іншими словами — хто патріот.

Віталій АБЛІЦОВ.

Коментар

БМВ — не розкіш, а засіб пересування «голови органу»

ВЕЛЕМОВНИЙ син юриста осоромився. Неперевершені досі на просторах СНД рекорди його ораторства побили в Україні. Що й не дуже дивує, адже нашим Ціцероном виявився не син, а... юрист. Рівень, розумієте!

Напередодні Нового року голова Конституційного суду Іван Тимченко провів прес-конференцію, про яку наша газета вже коротко розповідала (див. «ГУ» за 31 грудня). Не могли втриматися від спокуси ще раз повернутися до теми — за рамками написаного залишився сам блискучий взірець красномовства: було б вершиною несправедливості оминути його увагою. Отже...

Спочатку пан голова поскаржився журналістам: відома розбишацька трійця депутатів: Омельченко — Єрмак — Петренко і «примкнувший» до них Кармазін зазіхають, страшно подумати, на цноту високого суду... нескромними натяками про декларацію доходів. Ну, це вже справді хуліганство. Мало того, вони чіпляються ще й із зухвалими депутатськими запитами замість того, щоб писати ліричні, як вірші в альбом лицеїстки, депутатські звернення. Іван Артемович не полінувався, спасибі, пояснити трохи ошелешеним журналістам різницю між цими двома «епістолярними жанрами». А в принципі з'ясувалося, що ця різниця «без різниці», бо все і в запитах, і в зверненнях «висмоктано, даруйте, з пальця чи взято зі стелі». Ну, депутати, ну, розбійники...

Кармазін, очевидно, впавши у гнів, що його кандидатура «пролетіла» над судом, додумався до... диверсійних вилазок: провів депутатське розслідування і «висмоктав», що Кабінет міністрів передав Конституційному судові дорогі іномарки: 12 «опель-омег» та дві «мазди». «Я не знаю, що це за розслідування, — обурився методом в'їдливого Шерлока пан Тимченко. — В усякому разі, ми тут Кармазіна не бачили». Не нишпорив, одне слово, депутат приміщеннями, не принюхувався до бензинових парів, а вже «плете» висновок. Тим часом жодної таємниці тут немає. Будь ласка, Іван Артемович щедро ділиться суперінформацією: «Кабінет міністрів нам дорогих «опелів» не закуповував. Ми їх закупили самі» (!).

Теж мені, слідчий Кармазін...

Процес придбання машин був складний, тривалий і... колегіальний. «Ми обговорили з суддями, які саме марки автомобілів купити. Розглядали питання «Таврії», «Жигулів», «Волг» і дійшли висновку...» Слава Господу, правильного висновку дійшли. Ще не вистачало, щоб «питання Таврії» зіпсувало реноме високого суду. Та з елементарного патріотизму цього не можна було допустити.

Пан голова викрив і інші неточності депрозслідування: купили не дві «мазди», а одну, скромненьку таку — вантажно-пасажирський варіант. А що? Справи на плечах носити? І для самого голови (ага, знов попався Кармазін) придбали не «мазду», а БМВ: «Щоб було надовго і зручно». Аякже! А вже потім Кабінет міністрів «передав нам ще один «опель» і п'ять автомобілів «Волга»: «беу, беу, беу» (себто, вже заїжджених міністрами. — Авт.). Ось і весь детектив...

Далі ще цікавіше. Іван Артемович також не дрімав і провів власне «конституційне» розслідування: за встановленими даними, «у Верховній Раді є чи то 300, чи то 330 автомобілів. Я думаю, що таксопарк Нью-Йорка трохи менший чи трохи більший»... Ну, дедукція з індукцією — тримайтесь, американські таксисти. На одній з прес-конференцій може і вам бути «трохи менше чи трохи більше».

— Я хочу, щоб ми були у рівних умовах: і парламент, і Конституційний суд... Бо все-таки голова КС, ви самі можете оцінити, голова якого органу... Голова КС і Голова ВР — це рівні за посадами особи...

Ми оцінили, якого органу, слово честі, оцінили, але не скромничайте, ради Бога, пане голово: є ще третій «рівний партнер» — Президент. Вам би на нього рівнятися: і «таксопарк» в адміністрації, як у Філадельфії, і «хвіст» у президентському супроводі більший, ніж у глави парламенту. Во, орган!

Промова була тривала, та, на жаль, не переривалася оплесками. Руки були зайняті: більшість колег прикривали долонями посмішки. Сохрани і помилуй, ще розгнівається Іван Тимченко і нам щось присвятить... Якщо немає важливіших справ в «органі», то можна не тільки докладно переповідати автомобільні перипетії, а й про журналістів згадати. Хто, коли, скільки написав, для чого?

Наприкінці прес-конференції Іван Артемович «оприлюднив» два рішення. Перше. Він собі ніколи не дозволяє критики Верховної Ради (?). Друге. Конституційний суд хоче бути незалежним (!). Хай здійсняться ваші мрії! Бережи вас Конституція!

Ось і все, що пан голова «коротко хотів вам сказати, коли сказав, що я скажу наступного разу, тобто в понеділок». Амінь!

Замри, Вольфовичу! Конкурентом «голови органу» може бути тільки голова АП Євген Кушнарьов: його «хохмочка» про Президента, який в опозиції до... нинішньої влади, також варта «сказаного в понеділок».

Ех, дожити б до наступного понеділка. Може, ще чимось потішать?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Безлад

НА ШИРОКУ НОГУ В СТОПТАНИХ ЧЕРЕВИКАХ

Дотриманням законності на оборонних підприємствах Феодосійського регіону зацікавилася прокуратура Криму.

Виявлено численні порушення. Прокоментувати ситуацію ми попросили прокурора автономії, державного радника юстиції 3-го класу Володимира Шубу.

—Найскладнішим виявилося становище на феодосійському виробничому об'єднанні «Море», де генеральним директором В. Олійник. Він, при піврічній заборгованості трудівникам у виплаті заробітку, досі живе, як то кажуть, на широку ногу. Перевитрат коштів на справи, далекі від виробничих, просто вражає.

Приміром, тут додумалися за рахунок підприємства послати до Франції 26 чоловік для участі... в спортивному турнірі.

—Скільки коштували державні спортивні розваги людей, котрим набридли пишноти Криму?

—Більш як 28 тисяч доларів. Причому до складу делегації включали осіб, які до «Моря» ніякого відношення не мали.

—Щоправда, врешті, від поїздки вони відмовились. Але... замість них за рахунок об'єднання до Франції з'їздили їхні родичі. Між тим об'єднання необгрунтовано витратило ще понад 3,5 тисячі доларів. Окрім цього, на орендованому автобусі однієї з польських фірм, без стягнення оплати, додатково перевезено у Францію і назад 15 родичів членів спортивної делегації. Вартість цього «вояжу» вилилась у суму близько трьох тисяч доларів.

—Як то кажуть, красиво жити не заборониш?

—Заборонимо тим, хто робитиме це за чужий рахунок. Прокуратура Криму порушила кримінальну справу за ознаками злочину (викрадення державного чи колективного майна в особливо великих розмірах) щодо начальника фізкультурно-оздоровчого комплексу цього об'єднання Д. Вороніна. Ще одну — за фактом недостачі на складі № 1 об'єднання сталевих нержавіючих труб на суму більш як 18 тис. грн. Розслідування двох цих справ об'єднано в одну і передано для розгляду до суду.

—Може, тепер у «Морі» перестали красти?

—Якби ж то, 441-е відділення Головного управління МВС України в Криму, яке з травня прийняло на обслуговування це об'єднання, розслідує за фактами розкрадання 6 кримінальних справ.

Дійшло до того, що викрадене часом вивозять повз охорону через ворота. За виявленими недостачами належних розслідувань тут не проводять, причин утворення витрат не встановлюють, заходів до припинення не вживають.

Так можна вивезти з режимного заводу навіть таке, що зашкодить обороноздатності держави.

Крім усього, тут виявлено, що В. Олійник та інші посадові особи не здавали у визначений термін аванси, видані в іноземній валюті на службові відрядження. Цей збиток не відшкодовано, тож прокуратура доклала зусиль, щоб повернути ці кошти.

На жаль, не краща ситуація і в решті феодосійських підприємств. Зокрема, на оптичному заводі розслідується кримінальна справа заступника директора з торгівлі, начальника відділу Г. Письменної, яка, зловживаючи службовим становищем, займалася крадіжками.

Усього прокуратура автономії притягнула до матеріальної відповідальності 39 посадових осіб, за матеріалами перевірок порушено кримінальні справи.

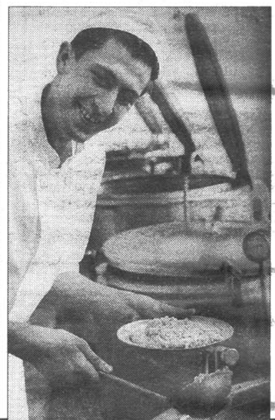
Здавалося б, прокуратурою вжито необхідних заходів, аби припинити зловживання на оборонних підприємствах Феодосії, про численні порушення поінформовано уряд Криму...

Але, на жаль, це не означає, що буде порядок. Бо невідомо, чи виконуватимуть вимоги законів адміністрації цих заводів, чи будуть прискіпливішими під час перевірок численні місцеві органи тощо.

Віктор ХОМЕНКО.

Сімферополь.

Кулінарні рецепти від Міноборони

***Я**к ЗРОБИТИ смачнішим страви солдатської кухні? Як урізноманітнити меню і водночас здешевити харчі? Відповіді на ці та багато інших питань, що стосуються організації харчування офіцерів, прапорщиків і солдатів української армії, намагалися дати учасники засідання кулінарної ради Міністерства оборони, що проходило на базі Вінницького військового гарнізону.*

На думку організаторів цього «смачного» зібрання —представників Центрального управління торгівлі МО, вінничани вміють добре готувати не тільки солдатську кашу. Керівникам комбінатів громадського харчування військторгів, котрі прибули з усіх військових округів, цікаво було дізнатися, яким це чином господарям вдалося здешевити вартість м'ясних та овочевих блюд. За відповіддю, з'ясовується, не треба далеко ходити. З уст начальника комбінату громадського харчування Вінницького гарнізону Броніслава Здітовецького вона звучала приблизно так: м'ясо і сало ми здебільшого купуємо не на державних м'ясокомбінатах, а у селян. Вони в них завжди дешевші і якісніші. Або ще одна нехитра річ. У їдальнях ВПС та 43-ї ракетної армії (штаби цих підрозділів базуються у Вінниці) призвичаїлися випікати хліб у жаровнях, котрі є майже у кожній великій їдальні.

Завершилося засідання традиційним для таких зібрань заходом: конкурсом кулінарів офіцерських їдалень, перемогу на якому здобули вінничани. Одне лише прикро: за браком часу гостям так і не вдалося побувати у краєзнавчому музеї, щоб оглянути експонати, присвячені авторові унікального винаходу — солдатської кухні на колесах, підполковникові Антону Пурчановичу, який народився на Вінниччині, у Жмеринці. До речі, патент на винахід «старику, что придумал суп варить на колесах», було видано рівно 90 років тому.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Запитуєте—відповідаємо

Земельний пай учителям

Я пропрацювала 25 років учителем сільської школи, влітку, під час канікул, допомагала жінкам на току, а тепер, коли ділять земельний пай, мене обходять, бо я не член колективного сільгосппідприємства. Чи маємо ми, працівники освіти, право на отримання земельного паю?

Валентина РОЗКИДАНА.

Хмельницька область.

Згідно з частиною другою ст. 5 Земельного кодексу України суб'єктами права колективної власності на землю є колективні сільськогосподарські підприємства, сільськогосподарські акціонерні товариства, у тому числі створені на базі радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств.

Постановою Верховної Ради України від 13.03.92 р. № 2201 затверджено форму державного акта на право колективної власності на землю, до якого додається за встановленою формою вичерпний список громадян-співвласників цієї власності.

Виходячи з цього, указом Президента України «Про порядок паювання земель, переданих у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям» від 08.08.95 р. № 720 визначено, що право на земельну частку (пай) мають члени колективного сільськогосподарського підприємства, сільськогосподарського кооперативу, сільськогосподарського акціонерного товариства, в тому числі пенсіонери, які раніше працювали в ньому і залишаються членами зазначеного підприємства, кооперативу, товариства, відповідно до списку, що додається до державного акта на право колективної власності на землю.

Разом з тим ст. 7 зазначеного указу встановлено, що громадянам, зайнятим у соціальній сфері на селі, за ухвалою відповідної місцевої ради можуть передаватися у приватну власність або надаватися у користування земельні ділянки із складу земель резервного фонду, який створюється під час передачі земель у колективну власність сільськогосподарським підприємствам і організаціям.

Крім того, громадяни, зайняті у соціальній сфері, якщо вони виявили бажання, можуть одержати у встановленому законодавством порядку земельні ділянки із земель запасу для ведення ними селянського (фермерського) господарства.

***

Чи маю право претендувати на земельний пай, який мали отримати мої батьки, якби були живі.

Наталя СОБОЛЄВА.

Донецька область.

Ви не маєте права претендувати, бо не існує об'єкта на який ви претендуєте.

Вище приведено повний перелік осіб, які мають право на земельну частку в колективному сільськогосподарському підприємстві. Отже, за умов, що ваші батьки за життя отримали земельний пай у колективному сільськогосподарському підприємстві, де працювали і вийшли на пенсію, ви могли успадкувати зазначені земельні ділянки на умовах, передбачених цивільним законодавством щодо успадкування майна та статутом відповідного колективного сільськогосподарського підприємства.

За відсутності спадкоємців переважне право на земельну частку мають члени цих підприємств, кооперативів і товариств.

Марина КОВАЛЬЧУК, юрисконсульт.

Прокурор... на громадських засадах?

Отакої!

Знак запитання у заголовку поставлено не випадково. Адже важко уявити, щоб складну хірургічну операцію взявся робити... громадський помічник хірурга за професією, скажімо, слюсар-сантехнік. Обов'язково відрізав би хворому не те, що слід.

А ось громадські помічники слідчих прокуратури на Рівненщині є, про що із захопленням повідомляє місцева преса. Якне-як, а область у цьому є новатором в Україні — підкреслює начальник слідчого відділу облпрокуратури Валентин Самороков.

Якщо ви думаєте, що громадські помічники переписуватимуть папірці слідчим, то помиляєтеся. Вони «допомагатимуть слідчому у виявленні та попередженні злочинів, розшуку та затриманні злочинців». Ось так! Щоправда, яких саме злочинців — сільських крадіїв колгоспної соломи чи озброєних рецидивістів — у спеціальному прокурорському «Положенні» не вказується.

Отже, перед молодими, здоровими фізично й морально рівнянами, які «позитивно характеризуються за місцем основної роботи та проживання», відкриваються блискучі перспективи. Хоча, можливо, не варто й поспішати. А раптом на Рівненщині буде започатковано нові інститути — громадських помічників, скажімо, ресторанних кухарів чи дегустаторів на горілчаному заводі. В останніх і ризику менше, і навару більше.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівненська область.

Від Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки

Комітет до 1 квітня провадить прийом робіт та підручників на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки 1998 року.

Державні премії України присуджуються:

—за видатні наукові дослідження, які сприяють подальшому розвитку гуманітарних, технічних та природничих наук, позитивно впливають на суспільний прогрес і утверджують високий авторитет вітчизняної науки у світі;

—за розробку та впровадження нової техніки, матеріалів і технологій, нових способів і методів лікування та профілактики захворювань, що відповідають рівню найновіших світових досягнень;

—за роботи, які становлять значний внесок у вирішення проблем охорони навколишнього природного середовища та забезпечення екологічної безпеки;

—за підручники для середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних, вищих навчальних закладів, що відповідають сучасним вимогам і сприяють ефективному опануванню молоддю знань, істотно впливають на поліпшення підготовки майбутніх спеціалістів.

До розгляду приймають наукові праці та підручники, опубліковані у завершеному вигляді не менше як за рік до їх висунення, а роботи в галузі техніки, матеріалів, технологій — після освоєння у виробництві.

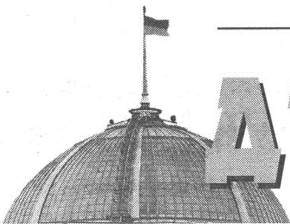
Колектив, який висувається на здобуття Державної премії, повинен включати лише основних учасників роботи (не більше 10 чоловік), чий творчий внесок у її виконання був вирішальний.

Висунення та представлення робіт на здобуття Державної премії провадиться установами Національної академії наук України, Академії медичних наук України, Української академії аграрних наук, Академії педагогічних наук України, Академії правових наук України, керівними органами громадських наукових та науково-технічних організацій, колегіями міністерств, інших центральних органів державної виконавчої влади, науково-технічними та вченими радами наукових організацій, вищих навчальних закладів при забезпеченні широкої гласності.

Висунення та представлення підручників на здобуття Державної премії провадиться колегією Міністерства освіти України.

Прийом до розгляду робіт і підручників, а також консультації про порядок їх висунення та оформлення документів здійснюються Комітетом з Державних премій України в галузі науки і техніки за адресою:

252650, м. Київ-5, вул. Горького, 51, кімн. 1211, телефони: 227-74-84, 227-73-10, 220-80-14 (факс).

ДЕРЖАВА І ПРАВО

№ 2 (1752) ♦ Вівторок, 6 січня 1998 року

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 55 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії мусульман України (ПМУ)

Центральна виборча комісія

Постанова

Київ № 55 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Партії мусульман України по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Партією мусульман України, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1 — 10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього Закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія постановляє:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії мусульман України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії мусульман України до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Брагін Рашид Євгенович** — голова Партії мусульман України, м. Донецьк
2. **Селимов Ніязі Муртазайович** — голова Меджлісу, Автономна Республіка Крим, м. Севастополь
3. **Мамедов Фіруддін Анварович** — голова акціонерного товариства закритого типу «Будівельні матеріали України», м. Київ
4. **Іванков Рашид Шаріфович** — генеральний директор акціонерного товариства закритого типу «Донбасторгобслуговування», м. Донецьк
5. **Абдулжанов Арсланалі Гаджимурадович** — голова правління товариства відкритого типу «Агропромсервіс», м. Одеса
6. **Баширов Іслам Халідович** — декан Донецького державного комерційного інституту, м. Донецьк
7. **Берберов Садик Різайович** — член Мілімеджлісу кримськотатарського народу, м. Сімферополь
8. **Куртієв Енвер Аметович** — депутат Верховної Ради Криму, м. Білогорськ
9. **Ібрагімов Мірягуб Мірібрагім** — директор підприємства «Темп», м. Запоріжжя
10. **Брагін Рашид Борисович** — доцент Інституту удосконалення лікарів, м. Харків
11. **Шафіков Марс Ханіпович** — директор автомагазину, м. Алушта
12. **Фіскідінов Анатолій Киямович** — директор приватного підприємства «Кукс», м. Горлівка Донецької області
13. **Гусейнов Володимир Габілович** — керівник товариства з обмеженою відповідальністю «Шок», м. Дніпропетровськ
14. **Мамаєв Гаджибута Даніялович** — заступник голови правління товариства відкритого типу «Агропромсервіс», м. Одеса
15. **Казанатов Марат Ашурович** — інженер фірми «Агропромсервіс», м. Одеса
16. **Багатов Тагір Ахмедович** — диспетчер виробничого технічного управління «Донпогрузтранс», м. Донецьк
17. **Прездняков Ігор Анверович** — прес-секретар Партії мусульман України, м. Донецьк
18. **Кудряков Рінат Фярітович** — заступник директора приватного підприємства «Овод», м. Горлівка Донецької області
19. **Хафізова Фаріда Рафіківна** — керівник адміністрації голови Партії мусульман України, м. Донецьк

Голова Партії мусульман України
БРАГІН Р. Є.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від політичної Партії мусульман України (ПМУ), відповідають вимогам пп. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

Закон про вибори: що скаже Конституційний Суд?

До Конституційного Суду України надійшли конституційне подання 53 народних депутатів України від 19 листопада 1997 року та конституційне подання 56 народних депутатів України від 4 грудня 1997 року щодо конституційності окремих положень та в цілому Закону України «Про вибори народних депутатів України» від 24 вересня 1997 року.

Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень 23 грудня 1997 року відкрила конституційне провадження за поданням 53 народних депутатів України, а 4 січня 1998 року — конституційне провадження за поданням 56 народних депутатів України.

Окремою ухвалою Колегії ці конституційні провадження були об'єднані в одне провадження у справі щодо конституційності Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Суддя-доповідач у справі — суддя Конституційного Суду України Павло ЄВГРАФОВ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення В. Євтуха Надзвичайним і Повноважним Послом України в Італійській Республіці

Призначити ЄВТУХА Володимира Борисовича Надзвичайним і Повноважним Послом України в Італійській Республіці.

Президент України
Л.КУЧМА.

м. Київ, 31 грудня 1997 року.

Список кандидатів у народні депутати України від Аграрної партії України 6-7

Список кандидатів у народні депутати України від Партії національно-економічного розвитку України 8

Закон України Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні 10-12

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку політичної Партії мусульман України (ПМУ), які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Брагін Рашид Євгенович	має	має	проживає	1955	голова Партії мусульман України, м.Донецьк	член ПМУ	не має
2.	Селимов Ніязі Муртазайович	має	має	проживає	1945	голова Меджлісу, м.Севастополь	член ПМУ	не має
3.	Мамедов Фіруддін Анварович	має	має	проживає	1937	голова акціонерного товариства закритого типу «Будівельні матеріали України», м.Київ	член ПМУ	не має
4.	Іванков Рашид Шаріфович	має	має	проживає	1957	генеральний директор акціонерного товариства закритого типу «Донбасторгобслуговування», м.Донецьк	член ПМУ	не має
5.	Абдулжанов Арсланалі Гаджимурадович	має	має	проживає	1952	голова правління товариства відкритого типу «Агропромсервіс»	член ПМУ	не має

Зареєстровано постановою Центральної виборчої комісії № 49 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Аграрної партії України

Центральна виборча комісія

Постанова

г. Київ № 49 18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від Аграрної партії України по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула матеріали, подані Аграрною партією України, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1 — 10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

На підставі пунктів 8, 10 частини 1 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Аграрної партії України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати від Аграрної партії України до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії
М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Ващук Катерина Тимофіївна** — народний депутат України, м. Київ
2. **Карасик Юрій Михайлович** — народний депутат України, м. Київ
3. **Семенчук Віктор Михайлович** — народний депутат України, Хмельницька обл., Старокостянтинівський район, с. Сахнівці
4. **Степенко Василь Іванович** — народний депутат України, Полтавська обл., Полтавський район, с. Калашники
5. **Боделан Руслан Борисович** — голова Одеської обласної держадміністрації, Одеська обл., Овідіопольський район, с. Санжейка
6. **Мельничук Дмитро Олексійович** —ректор Національного аграрного університету, м. Київ
7. **Фурдичко Орест Іванович** —голова Львівської обласної ради, м. Львів
8. **Франчук Анатолій Романович** —голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, м. Сімферополь
9. **Гошовська Валентина Андріївна** —народний депутат України, м. Київ
10. **Сухий Микола Григорович** —заступник голови Дніпропетровської обласної держадміністрації, м. Дніпропетровськ
11. **Сорока Микола Петрович** —голова Рівненської обласної держадміністрації, м. Рівне
12. **Малиновський Антон Станіславович** — голова Житомирської облдержадміністрації, м. Житомир
13. **Яковенко Валентин Петрович** — народний депутат України, заступник міністра Агропромислового комплексу України, м. Київ
14. **Сидоренко Григорій Васильович** —народний депутат України, м. Київ
15. **Базів Василь Андрійович** —заступник голови Львівської обласної держадміністрації, м. Львів
16. **Боровик Олександр Григорович** —народний депутат України, Чернігівська обл., Коропський район, с. Свердловка
17. **Афанасьєв Євген Семенович** —заступник голови Державного комітету рибного господарства України, м. Київ
18. **Бабенко Станіслав Григорович** —голова правління Центральної спілки споживчих товариств України, м. Київ
19. **Альошин Андрій Юрійович** —заступник директора Центру сприяння регіональній пресі, м Київ
20. **Сінченко Віктор Миколайович** —голова Кагарлицької районної держадміністрації Київської області, Київська область, Кагарлицький район, с. Бурти
21. **Омельяненко Григорій Григорович** —голова правління ДАК «Хліб України», м. Київ, м. Донецьк
22. **Костюк Богдан Андрійович** — начальник Івано-Франківського обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Івано-Франківськ
23. **Шершун Микола Харитонович** — генеральний директор об'єднання «Рівнеліс», м. Рівне
24. **Гаркуша Олексій Миколайович** — перший заступник голови Миколаївської обласної держадміністрації, м. Миколаїв
25. **Тітенко Валерій Григорович** — народний депутат України, Одеська обл., Березовський район, с. Розквіт
26. **Ківшик Петро Андрійович** — народний депутат України, м. Полтава
27. **Кравчук Володимир Іванович** — народний депутат України, м. Київ
28. **Верес Віктор Семенович** — заступник начальника Тернопільського обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Тернопіль
29. **Шулежко Марія Яківна** — народний депутат України, м. Київ
30. **Зубець Михайло Васильович** — президент Української Академії аграрних наук, м. Київ
31. **Сергатий Олександр Михайлович** — заступник голови Кіровоградської обласної держадміністрації, м. Кіровоград
32. **Ткачук Володимир Ілліч** — генеральний директор об'єднання «Житомирліс», м. Житомир
33. **Гапочка Микола Михайлович** — заступник голови Луганської обласної держадміністрації, Луганська обл., м. Білокуракіно
34. **Снітинський Володимир Васильович** — директор Львівського інституту землеробства і біохімії тварин УААН, м. Львів
35. **Гонтар Олександр Петрович** — перший заступник голови Херсонської обласної держадміністрації, м. Херсон
36. **Зінчук Микола Пилипович** — директор дослідного господарства «Тучинське», Рівненська область, Гощанський район, с. Тучин
37. **Кельман Дмитро Іванович** — перший заступник начальника Закарпатського обласного управління сільського господарства та продовольства, Закарпатська область, Мукачівський район, с. Ракошино
38. **Саганюк Петро Данилович** — директор Володимир-Волинського державного лісового господарства, Волинська область, м. Володимир-Волинський
39. **Глух Іван Васильович** — народний депутат України, м. Київ
40. **Діденко Микола Максимович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Облагрохім», м. Вінниця
41. **Душейко Петро Григорович** — народний депутат України, Черкаська обл., Чорнобаївський район, с. Васютинці
42. **Царенко Олександр Михайлович** — ректор Сумського аграрного державного університету, м. Суми
43. **Слаута Віктор Андрійович** — заступник голови Донецької обласної держадміністрації, м. Донецьк
44. **Парасунько Михайло Васильович** — народний депутат України, м. Київ
45. **Чуньківський Іван Дмитрович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Кірова, Чернівецька область, м. Заставна
46. **Ільїн Віктор Іванович** — директор Миколаївської обласної асоціації з виробництва кормів «Соя», м. Миколаїв
47. **Платовський Євген Володимирович** — народний депутат України, м. Київ
48. **Агафонов Микола Іванович** — генеральний директор агрофірми «Наукова», м. Дніпропетровськ, с. Таромське
49. **Варванський В'ячеслав Валентинович** — генеральний директор малого підприємства «Еліта», Запорізька область, Мелітопольський район, с. Вознесенка
50. **Зоря Аркадій Євдокимович** — перший заступник голови Житомирської обласної держадміністрації, м. Житомир
51. **Калинчук Василь Антонович** — заступник голови Одеської обласної держадміністрації, м. Одеса
52. **Мосійчук Сергій Олександрович** — народний депутат України, м. Київ
53. **Бакуменко Іван Іванович** — голова правління асоціації фермерських господарств «Славутич», Запорізька область, Запорізький район, с. Петрополь
54. **Возний Віктор Сергійович** — заступник голови Харківської обласної держадміністрації, м. Харків
55. **Рудченко Микола Миколайович** — народний депутат України, Житомирська область, м. Малин
56. **Васюра Іван Іванович** — народний депутат України, м. Київ
57. **Касьян Микола Андрійович** — лікар Лліщинівського психоневрологічного будинку-інтернату, Полтавська область, м. Кобеляки
58. **Горбатюк Микола Дмитрович** — народний депутат України, м. Київ
59. **Титоренко Сергій Дементійович** — начальник інспекції заготівель і якості сільгосппродукції Черкаської обласної держадміністрації, м. Черкаси
60. **Буркат Валерій Петрович** — віце-президент Української академії аграрних наук, м. Київ
61. **Попов Дмитро Антонович** — народний депутат України, Одеська область, Біляївський район, с. Великий Дальник
62. **Полях Віталій Іванович** — головний консультант-інспектор адміністрації Президента України, м. Київ
63. **Іванишин Володимир Васильович** — директор Борщівського агротехколеджу, Тернопільська область, м. Борщів
64. **Приходченко Клавдія Іванівна** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», Донецька область, Червоноармійський район, с. Петрівка
65. **Погорєлов Володимир Григорович** — директор радгоспу «Степовий», Миколаївська область, Миколаївський район, с. Степове
66. **Даниленко Леонід Миколайович** — директор підприємства виробничо-технічної комплектації «Сумизернопром», м. Суми
67. **Садько Володимир Григорович** — народний депутат України, м. Київ
68. **Косінський Олег Васильович** — генеральний директор Тернопільського виробничого об'єднання підприємств харчової промисловості, м. Тернопіль
69. **Гунько Микола Макарович** — голова правління агрофірми «Чорноморець», Автономна Республіка Крим, Бахчисарайський район, с. Углове
70. **Клешня Василь Федотович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Дніпропетровсьліс», м. Дніпропетровськ
71. **Вільчинський Володимир Тадейович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Дружба», Вінницька область, Хмельницький район, с. Уланів
72. **Загородній Григорій Дмитрович** —народний депутат України, м. Київ
73. **Яременко Володимир Михайлович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Перше Травня», Чернігівська область, м. Мена
74. **Кочерга Іван Васильович** — голова агрооб'єднання «Зоря», Полтавська область, Полтавський район, с. Руновщина
75. **Салівончик Людмила Павлівна** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», Волинська область, Локачинський район, с. Білопіль
76. **Кривко Катерина Олексіївна** — голова Юріївської районної держадміністрації, Дніпропетровська обл., Павлоградський район, с. Богуслав
77. **Книш Наталія Василівна** — голова агрофірми ім. Т. Шевченка, Івано-Франківська область, Снятинський район, смт Заболотів
78. **Арабаджі Володимир Васильович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Нива», Запорізька область, Бердянський район, с. Успенівка
79. **Куліш Анатолій Савович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Ульянова, Дніпропетровська область, Софіївський район, смт Софіївка
80. **Рібун Стефанія Михайлівна** — голова приватної агрофірми «Світанок», Львівська область, Миколаївський район, с. Пісочне
81. **Костюченко Микола Петрович** — директор агрофірми «Україна», Сумська область, Білопільський район, с. Рижівка
82. **Шуляк Василь Корнійович** — голова Теофіпольської районної держадміністрації, Хмельницька область, Теофіпольський район, с. Новоставці
83. **Безкоровайний Євген Іванович** — завідувач інформаційно-аналітичним відділом Тернопільської обласної держадміністрації, м. Тернопіль
84. **Негода Валентин Іванович** — директор Кримської помологічної станції Української Академії аграрних наук, м. Севастополь
85. **Терещенко Семен Іванович** — голова Томаківської районної держадміністрації, Дніпропетровська область, смт Томаківка
86. **Корнієнко Олександр Андрійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Леніна, Дніпропетровська область, Царичанський район, с. Царичанка
87. **Білоног Василь Павлович** — заступник голови Іванківської районної держадміністрації, Київська область, смт Іванків
88. **Рудь Петро Володимирович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Житомирський маслозавод», м. Житомир
89. **Ворона Анатолій Петрович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Дніпро», Київська область, Кагарлицький район, с. Стайки
90. **Лаврик Олександр Миколайович** — начальник Донецького обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Донецьк
91. **Лазник Петро Іванович** — голова Херсонського обласного комітету профспілки працівників агропромислового комплексу, м. Херсон
92. **Стежка Володимир Сергійович** — генеральний директор Дніпропетровського пивкомбінату «Дніпро», м. Дніпропетровськ
93. **Бардін Ярослав Йосипович** — народний депутат України, м. Вижгород, Київська область
94. **Брагінець Василь Михайлович** — голова сільськогосподарського закритого акціонерного товариства «Нива», Миколаївська область, Новоодеський район, с. Новосафронівка
95. **Бідзюра Іван Павлович** — начальник Київського обласного управління сільського господарства і продовольства, Київська область, Васильківський район, с. Гребінки

96. **Чорноіваненко Анатолій Кузьмович** — голова правління агрофірми «Панчеве», Кіровоградська область, Новомиргородський район, с. Панчеве
97. **Момотюк Микола Маркович** —голова правління агрофірми «Маяк», Житомирська область, Новоград-Волинський район, с. Теснівка
98. **Мосійчук Микола Філімонович** — голова правління Рівненської облспоживспілки, м. Рівне
99. **Науменко Вадим Юрійович** — начальник Волинського обласного управління сільського господарства і продовольства, Волинська область, м. Луцьк
100. **Врубель Йосиф Антонович** — голова відкритого акціонерного товариства «Сокальагросервіс», Львівська область, Сокальський район, с. Забужжя
101. **Гончарук Володимир Якович** — заступник міністра Агропромислового комплексу України, Укрсадвинпром, м. Київ
102. **Рішняк Іван Миколайович** — директор Сумського представництва ДАК «Хліб України», м. Суми
103. **Литовченко Віктор Іванович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Червонофлотець», Херсонська область, Нововоронцовський район, с. Дудчани
104. **Тикалюк Світлана Афанасіївна** — голова селянського (фермерського) господарства «Тикалюк», Автономна Республіка Крим, Джанкойський район, с. Стальне
105. **Солодовніков Сергій Борисович** — начальник Харківського обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Харків
106. **Демидов Олександр Анатолійович** — голова Криворізької районної держадміністрації, Дніпропетровська область, Магдалинівський район, сел. Магдалинівка
107. **Казарін Олександр Олексійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Куйбишева, Миколаївська область, Братський район, с. Новомар'ївка
108. **Береговий Віктор Миколайович** — голова спілки селян «Пологи», Київська область, Васильківський район, с. Гребінка
109. **Гадзало Ярослав Михайлович** — голова Городоцької районної держадміністрації, Львівська область, м. Городок
110. **Крока Валентин Іванович** — начальник Рівненського управління зовнішніх економічних зв'язків Рівненської обласної держадміністрації, м. Рівне
111. **Мольчак Ярослав Олександрович** — проректор Волинського державного університету ім. Л. Українки, м. Луцьк
112. **Пальчик Микола Григорович** —голова Першотравневої районної держадміністрації, Донецька область, Першотравневий район, смт Мангуш
113. **Царенко Іван Григорович** — директор дослідного господарства «Пасічна», Хмельницька область, Старосинявський район, с. Пасічне
114. **Чебан Валентин Васильович** — начальник Павлоградського районного управління сільського господарства і продовольства, Дніпропетровська область, м. Тернівка
115. **Лотарія Олександр Калістратович** — голова агрофірми «Володимирівка», Херсонська область, Скадовський район, с. Володимирівка
116. **Магда Олександр Іванович** —директор приватної агрофірми «Манжелія», Полтавська область, Глобинський район, с. Манжелія
117. **Левченко Володимир Іванович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Сумиоблагротехсервіс», м. Суми
118. **Чуприна Олександр Петрович** — заступник голови Рівненської обласної держадміністрації, м. Рівне
119. **Шевелєв Олександр Іванович** — начальник Дніпропетровського обласного управління водного господарства, м. Дніпропетровськ
120. **Височенко Михайло Федорович** — директор радгоспу «Росія», Миколаївська область, Березанський район, с. Кобзлево
121. **Немна Андрій Якович** —перший заступник голови Білоцерківської районної держадміністрації, Київська область, м. Біла Церква
122. **Сідлецький Олександр Станіславович** — голова федерації профспілок Рівненської області, м. Рівне
123. **Овчинніков Іван Максимович** —голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Жовтень», Донецька область, м. Волова
124. **Матійчук Адам Іванович** — перший заступник голови Заліщинської районної держадміністрації, Тернопільська область, м. Заліщики
125. **Попруга Федір Миколайович** —начальник Новомосковського районного сільгоспуправління, Дніпропетровська область, Новомосковський район, с. Попасне
126. **Кучерява Олена Іванівна** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Дніпро», Миколаївська область, Очаківський район, с. Дмитрівка
127. **Косенко Григорій Михайлович** —заступник голови Києво-Святошинської районної держадміністрації, Київська область, Києво-Святошинський район, с. Гореничі
128. **Фольтович Роман Іванович** — голова Мостиської районної держадміністрації, Львівська область, Мостиський район, смт Судова Вишня
129. **Сав'юк Михайло Михайлович** —директор Лугинського державного лісового господарства, Житомирська область, смт Лугини
130. **Жежук Федір Якимович** — заступник генерального директора об'єднання «Рівнеліс», м. Рівне
131. **Шевченко Володимир Петрович** — директор Миколаївського представництва ДАК «Хліб України», м. Миколаїв
132. **Лукашик Степан Іванович** — голова Яворівської районної держадміністрації, Львівська область, м. Ново-Яворівськ
133. **Мельник Мирон Михайлович** — голова Пустомитівської районної держадміністрації, Львівська область, Пустомитівський район, с. Щерець
134. **Бистрицький Віталій Олександрович** — начальник Житомирського обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Житомир
135. **Юркевич Олександр Романович** — голова Сарненської районної держадміністрації Рівненської області, м. Сарни
136. **Андрієнко Станіслав Дмитрович** — начальник П'ятихатського районного управління сільського господарства і продовольства, Дніпропетровська область, м. П'ятихатки
137. **Олійник Володимир Борисович** — начальник Рівненського відділка Львівської залізниці, м. Рівне
138. **Киселъов Анатолій Васильович** — голова Шахтарської районної держадміністрації, Донецька область, м. Шахтарськ
139. **Тонкий Володимир Олексійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Дніпропетровське», Дніпропетровська область, Петропавлівський район, с. Українське
140. **Кривий Микола Васильович** — директор Гайсинського державного лісового господарства, Вінницька область, м. Гайсин
141. **Прийма Володимир Іванович** — пенсіонер, Львівська область, Золочівський район, с. Куровичі
142. **Мельник Яків Романович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Рівнеоблагротехсервіс», м. Рівне
143. **Щербак Анатолій Михайлович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Правда», Донецька область, Ясинуватський район, с. Верхнєторецьке
144. **Марченко Володимир Леонідович** — голова агрофірми «Маяк», Хмельницька область, м. Полонне
145. **Бердников Геннадій Васильович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Мир», Сумська область, Конотопський район, с. В. Самбор
146. **Мазуренко Леонід Анатолійович** — голова Кегичівської райдержадміністрації, Харківська область, смт Кегичівка
147. **Гончаренко Микола Миколайович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Т. Шевченка, Черкаська область, Шполянський район, с. Терешки
148. **Бабич Анатолій Олександрович** — директор Вінницького інституту кормів УААН, м. Вінниця
149. **Пшенянік Петро Данилович** — керівник виконавчого апарату Луганської обласної ради колективного сільськогосподарського підприємства, м. Луганськ
150. **Мушик Сергій Лук'янович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Аврора», Дніпропетровська область, Криничанський район, с. Катеринопіль
151. **Музика Павло Михайлович** — начальник Стрийського районного управління сільського господарства і продовольства, Львівська область, с. Добрівляни
152. **Зелінський Борис Степанович** — головний лісничий Острозького державного лісового господарства, Рівненська область, с. Оженин —І
153. **Борисов Володимир Васильович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Світанок», Донецька область, Костянтинівський район, с. Калинове
154. **Рибак Анатолій Васильович** — голова агрофірми «Україна», Хмельницька область, Віньковецький район, с. Дашківці
155. **Рожко Володимир Дмитрович** — начальник Збаразького районного управління сільського господарства і продовольства, Тернопільська область, м. Збараж
156. **Прокопенко Володимир Вікторович** — головний інженер об'єднання «Сумиліс», м. Суми
157. **Герелюк Ольга Василівна** — голова агрофірми «Галичина», Івано-Франківська область, Коломийський район , с. Королівка
158. **Маменко Олексій Михайлович** — директор Інституту тваринництва УААН, м. Харків
159. **Щур Олександр Іванович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Агрохім», Христинівський район, Черкаська область, м. Христинівка
160. **Шувалов Сергій Євгенович** — генеральний директор Одеського представництва ДАК «Хліб України», м. Одеса
161. **Іванов Леонід Васильович** — голова правління Користвівської асоціації селянських кооперативних господарств, Кіровоградська область, Олександрійський район, с. Протопопівка
162. **Бабміндра Дмитро Іванович** — начальник Запорізького обласного управління земельних ресурсів, м. Запоріжжя
163. **Гетманський Віктор Тимофійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Степне», Луганська область, Слов'яносербський район, с. Степне
164. **Навроцький Микола Васильович** — директор дослідного господарства ім. 25 Жовтня, Миколаївська область, Первомайський район, с. Мігея
165. **Дудзяний Богдан Михайлович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Львівмолокопром», м. Львів
166. **Рудницький Віктор Анатолійович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Сехи», Рівненська область, Рокитнівський район, смт Рокитне
167. **Жерновий Ігор Анатолійович** — голова ради агрофірми ім. Кірова, Донецька область, Мар'їнський район, с. Добропілля
168. **Драгомерецький Петро Павлович** — голова спілки селян «Відродження», Хмельницька область, смт Ярмолинці
169. **Синицька Ольга Михайлівна** — заступник начальника Кременецького районного управління сільського господарства і продовольства, Тернопільська область, Кременецький район, с. Степанів
170. **Яцишин Антон Іванович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Івано-Франківськоблагропостач», м. Івано-Франківськ
171. **Ведмідь Микола Максимович** — генеральний директор державного лісогосподарського об'єднання «Харківліс», м. Харків
172. **Євсевський Микола Кирилович** — голова Чорнобаївської районної держадміністрації, Черкаська область, смт Чорнобай
173. **Яковенко Олексій Іванович** — директор радгоспу-заводу «Перемога», м. Одеса
174. **Курочка Олексій Андрійович** — директор Полтавського філіалу Інституту землеустрою УААН, м. Полтава
175. **Райкович Андрій Павлович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Птахокомбінат», Кіровоградська область, м. Кіровоград
176. **Куницький Володимир Григорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Дзержинського, Луганська область, Сватівський район , с. Містки
177. **Чмирь Сергій Михайлович** — директор дослідно-виробничого господарства «Агрономія», Миколаївська область, Арбузинський район, с. Агрономія
178. **Домарацька Магдалина Петрівна** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Серп і Молот», Миколаївська область, Баштанський район, с. Новопавловка
179. **Мичка Степан Михайлович** — начальник Здолбунівського районного управління сільського господарства і продовольства, Рівненська область, Здолбунівський район, с. Здовбиця
180. **Вєрютін Анатолій Іванович** — начальник Добропільського районного управління сільського господарства і продовольства, Донецька область, м. Добропілля
181. **Сухоребський Олег Степанович** — голова спілки власників ім. Грушевського, Івано-Франківська область, Рогатинський район, с. Чесникиї
182. **Дамаскін Степан Петрович** — заступник голови Ширяївської районної держадміністрації, Одеська область, смт Ширяєво
183. **Лещенко Микола Григорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Чапаєва, Полтавська область, Гребінківський район, с. Рудка
184. **Коберняк Петро Григорович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства ім. Т. Шевченка, Миколаївська область, Вознесенський район, с. Григорівка
185. **Білак Іван Іванович** — генеральний директор фірми «Білаки», Львівська область, Самбірський район, с. Ваньовичі
186. **Карпенко Володимир Павлович** — голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Майбородівське», Полтавська область, Кременчуцький район, с. Майбородівка
187. **Смаглій Олександр Феодосійович** — заступник начальника Житомирського обласного управління сільського господарства і продовольства, м. Житомир
188. **Сілаков Володимир Васильович** — генеральний директор агрофірми «Золота Балка», м. Севастополь

Голова Аграрної партії України
К. ВАЩУК.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Аграрної партії України, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

* * *

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Аграрної партії України, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Ващук Катерина Тимофіївна	Громадянин України	Так	Проживає	1947	народний депутат України, м. Київ	Член АПУ	не має
2	Карасик Юрій Михайлович	Громадянин України	Так	Проживає	1939	народний депутат України, м. Київ	Член АПУ	не має
3	Семенчук Віктор Михайлович	Громадянин України	Так	Проживає	1952	народний депутат України, Хмельницька обл., Старокостянтинівський район, с. Сахнівці	Член АПУ	не має
4	Степенко Василь Іванович	Громадянин України	Так	Проживає	1948	народний депутат України, Полтавська обл., Полтавський район, с. Калашники	Член АПУ	не має
5	Боделан Руслан Борисович	Громадянин України	Так	Проживає	1942	голова Одеської обласної держадміністрації, Одеська обл., Овідіопольський район, с. Санжейка	безпартійний	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 51 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії національно-економічного розвитку України

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 51 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від Партії національно-економічного розвитку України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані Партією національно-економічного розвитку України, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону. Відповідно до частини 7 статті 3, пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Партії національно-економічного розвитку України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Партії національно-економічного розвитку України до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Матвієнко Володимир Павлович** — голова правління Промінвестбанку України, м. Київ
2. **Череп Валерій Іванович** — міністр транспорту України, народний депутат України, м. Київ
3. **Малюк Григорій Вікторович** — заступник міністра промислової політики України, генеральний директор державного підприємства «Завод ім. Малишева», м. Харків
4. **Севернюк Володимир Васильович** — генеральний директор Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь», м. Кривий Ріг
5. **Бакай Ігор Михайлович** — народний депутат України, перший заступник голови Державного комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України, м. Київ
6. **Притика Дмитро Микитович** — голова Вищого Арбітражного суду України, м. Київ
7. **Наконечна Валентина Григорівна** — директор департаменту по роботі з персоналом Промінвестбанку України, голова Партії національно-економічного розвитку України, м. Київ
8. **Матицин Володимир Митрофанович** — голова правління закритого акціонерного товариства «Транснаціональна фінансово-промислова нафтова компанія «Укртатнафта», м. Кременчук
9. **Нос Микола Іванович** — голова правління Акціонерно-комерційного банку соціального розвитку «Укрсоцбанк», м. Київ
10. **Гордієнко Микола Олексійович** — начальник Дніпропетровського головного регіонального управління Промінвестбанку України, м. Дніпропетровськ
11. **Воронов Ігор Олексійович** — доктомрант Інституту національних відносин і політології НАН України, м. Київ
12. **Довгий Станіслав Олексійович** — директор Українського інституту досліджень навколишнього середовища і ресурсів при РНБОУ, м. Київ
13. **Щипцов Олександр Анатолійович** — заступник міністра України у справах науки і технологій, м. Київ
14. **Маслова Джемма Сергіївна** — начальник Донецького головного управління Промінвестбанку України, м. Донецьк
15. **Бородич Леонід Васильович** — перший заступник міністра внутрішніх справ України, м. Київ
16. **Колесніков Анатолій Андрійович** — голова правління Ощадного банку України, м. Київ
17. **Ляпаненко Микола Іванович** — генеральний директор Полтавської державної телерадіокомпанії «Лтава», м. Полтава
18. **Недбайло Віктор Петрович** — фінансовий директор спільного підприємства «Тапанга-дизайн», м. Київ
19. **Лобач В'ячеслав Іванович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Лисичанськнафтооргсинтез», м. Лисичанськ Луганської області
20. **Кребс Ніна Іванівна** — президент відкритого акціонерного товариства «Українська індустріальна група», м. Київ
21. **Самець Степан Миколайович** — начальник Львівського регіонального управління Промінвестбанку України, м. Львів
22. **Сумська Ольга В'ячеславівна** — актриса Київського академічного національного драматичного театру ім. Лесі Українки, м. Київ
23. **Мазурін Валерій Максимович** — начальник Одеського головного регіонального управління Промінвестбанку України, м. Одеса
24. **Свинарчук Надія Тимофіївна** — начальник управління короткострокових кредитних вкладень «Укрсоцбанку», м. Київ
25. **Моторний Василь Харитонович** — начальник Київського обласного управління будівництва, ремонтів і експлуатації автошляхів, м. Київ
26. **Серба Володимир Сергійович** — начальник Харківського головного регіонального управління Промінвестбанку України, м. Харків
27. **Лук'янчиков Дмитро Артемович** — перший віце-президент акціонерного товариства закритого типу «Київнафтопродукти», м. Київ
28. **Горпинченко Юрій Олександрович** — начальник Полтавського регіонального управління Промінвестбанку України, м. Полтава
29. **Співак Микола Миколайович** — генеральний директор Херсонського суднобудівного заводу, м. Херсон
30. **Поліщук Віктор Миронович** — начальник Черкаського головного відділення Промінвестбанку України, м. Черкаси
31. **Мартиненко Володимир Петрович** — генеральний директор відкритого акціонерного товариства «Полтавський ГЗК», м. Комсомольськ Полтавської області
32. **Пікулик Василь Серафимович** — заступник генерального директора фірми «Катех», м. Ірпінь Київської області
33. **Булах Григорій Іванович** — народний артист України, Національна філармонія, член Спілки письменників України, м. Київ
34. **Єремеєвський Володимир Юрійович** — головний економіст акціонерного товариства «Херсонський машинобудівний завод», м. Херсон
35. **Пасічник Микола Миколайович** — керуючий Харківського відділення Промінвестбанку України м. Києва, м. Київ
36. **Поташник Семен Ізрайлевич** — голова правління державної акціонерної гідроенергогенеруючої компанії «Дніпрогідроенерго», м. Вишгород Київської області
37. **Давиденко Сергій Валерійович** — головний юрисконсульт Промінвестбанку України, м. Київ
38. **Микитин Ярослав Іванович** — генеральний директор Каховського заводу електрозварювального устаткування, м. Каховка Херсонської області
39. **Артеменко Леонід Миколайович** — головний інженер Промінвестбанку України, м. Київ
40. **Тараш Василь Нестерович** — директор виробничого об'єднання «АЗОВРЕЛЕ», м. Маріуполь
41. **Бобровський Володимир Костянтинович** — голова правління відкритого акціонерного товариства «Донецьквторцветмет», м. Донецьк
42. **Маліков Олександр Сергійович** — начальник управління експертизи, арбітражних справ, юридичної інформації Промінвестбанку України, м. Київ
43. **Гришко Микола Мефодійович** — заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Топаз», с. Товстевул Велико-Новосілківського району Донецької області
44. **Антипенко Вадим Миколайович** — провідний економіст управління методологій банківських операцій Промінвестбанку України, м. Київ
45. **Хоменко Валерій Григорович** — директор акціонерного товариства закритого типу виробничого комбінату «Донбас-2», м. Донецьк
46. **Павлін Галина Миколаївна** — начальник Хмельницького регіонального управління Промінвестбанку України, м. Хмельницький
47. **Зубков Олександр Кузьмич** — голова правління акціонерного товариства «Машзавод», м. Селідове Донецької області
48. **Новік Євген Борисович** — голова правління довірчого відкритого акціонерного товариства «Трест «Донецькшахтопроходка»», м. Донецьк
49. **Матвієнко Павло Володимирович** — заступник голови правління Акціонерного кредитного банку «Національний кредит», м. Київ
50. **Левіт Анатолій Вікторович** — генеральний директор приватного підприємства АТС Лімітед, м. Слов'янськ Донецької області
51. **Іваненко Анатолій Федорович** — командир оперативно-гірничого рятувального загону, м. Донецьк
52. **Мусієнко Олександр Іванович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Пчілка» м. Донецьк
53. **Подорванов Анатолій Олександрович** — генеральний директор виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля», м. Єнакієве Донецької області

Голова правління Партії національно-економічного розвитку України Валентина НАКОНЕЧНА.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Партії національно-економічного розвитку України, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Партії національно-економічного розвитку України, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Матвієнко Володимир Павлович	так	має	так	1938	голова правління Промінвестбанку України, м. Київ	член ПНЕРУ	не має
2.	Череп Валерій Іванович	так	має	так	1940	міністр транспорту України, народний депутат України, м. Київ	безпартійний	не має
3.	Малюк Григорій Вікторович	так	має	так	1948	заступник міністра промислової політики України, генеральний директор державного підприємства «Завод ім. Малишева», м. Харків	безпартійний	не має
4.	Севернюк Володимир Васильович	так	має	так	1949	генеральний директор Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь», м. Кривий Ріг	безпартійний	не має
5.	Бакай Ігор Михайлович	так	має	так	1963	народний депутат України, перший заступник голови Державного комітету нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України, м. Київ	безпартійний	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону Української РСР «Про індексацію грошових доходів населення»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до Закону Української РСР «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., №42, ст.551; 1993 р., №5, ст.34; 1997 р., №4, ст.23), виклавши його в такій редакції:

«ЗАКОН УКРАЇНИ

Про індексацію грошових доходів населення

Цей Закон визначає правові, економічні й організаційні основи індексації грошових доходів населення України.

Стаття 1. Поняття індексації

Індексація — встановлений законами та іншими нормативно-правовими актами України механізм підвищення грошових доходів громадян, що дає можливість частково або повністю відшкодовувати їм подорожчання споживчих товарів і послуг.

Індексація є частиною державної системи соціального захисту громадян, спрямована на підтримання купівельної спроможності їх грошових доходів.

Стаття 2. Індекс споживчих цін

Для індексації грошових доходів населення використовується індекс споживчих цін і тарифів на товари та послуги.

Спостереження за зміною цін на споживчі товари і послуги та обчислення індексу споживчих цін здійснюється органами державної статистики.

Індекс споживчих цін обчислюється на підставі статистичних спостережень за зміною цін у роздрібній торгівлі, на ринках тощо і не пізніше 10 числа місяця, що настає за звітним, публікується в офіційних періодичних виданнях.

Стаття 3. Об'єкти індексації

1. Індексації підлягають грошові доходи громадян, що одержуються ними в гривнях на території України і не мають разового характеру:

пенсії;

соціальна допомога (сім'ям з дітьми, по безробіттю, тимчасовій непрацездатності тощо);

стипендії;

оплата праці (грошове забезпечення);

суми відшкодування шкоди, заподіяної працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також суми, що виплачуються особам, які мають право на відшкодування шкоди у разі втрати годувальника тощо.

2. Кабінет Міністрів України може встановлювати інші об'єкти індексації, крім передбачених частиною першою цієї статті.

Стаття 4. Підстави для проведення індексації

Обчислення індексу споживчих цін з наростаючим підсумком для індексації грошових доходів громадян починається з 1 січня 1997 року, і індексація провадиться, якщо індекс споживчих цін перевищив 105 відсотків (величина порога індексації).

Обчислення індексу споживчих цін для здійснення подальшої індексації грошових доходів громадян починається за місяцем, у якому індекс споживчих цін перевищив 105 відсотків.

Стаття 5. Розмір виплат, зумовлених індексацією

Індексації підлягають грошові доходи громадян у межах трикратної величини вартості межі малозабезпеченості.

Повній індексації підлягають доходи в межах величини вартості межі малозабезпеченості. Якщо доход перевищує величину вартості межі малозабезпеченості, то його частина у межах подвійної величини вартості межі малозабезпеченості індексується у розмірі 80 відсотків, наступна частина доходу у межах величини вартості межі малозабезпеченості — у розмірі 70 відсотків. Частина грошового доходу, що перевищує трикратну величину вартості межі малозабезпеченості, індексації не підлягає.

Підвищення грошових доходів громадян у зв'язку з індексацією здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому офіційно опубліковано індекс споживчих цін, при виконанні умов індексації, передбачених статтею 4 цього Закону.

Порядок провадження індексації грошових доходів громадян визначається Кабінетом Міністрів України згідно з законодавством.

Стаття 6. Джерела коштів на проведення індексації

Підприємства, установи та організації, що перебувають на господарському розрахунку, підвищують розміри оплати праці у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів з дотриманням діючих співвідношень в оплаті праці.

Підприємства, установи та організації, що фінансуються чи дотуються з бюджету, підвищують розміри оплати праці (грошового забезпечення) у зв'язку з індексацією за рахунок коштів відповідного бюджету.

Об'єднання громадян підвищують розміри оплати праці працівників за рахунок і в межах власних коштів.

Індексація пенсій і соціальної допомоги провадиться за рахунок Пенсійного фонду України, Фонду соціального страхування України, інших цільових соціальних фондів, а також коштів, що спрямовуються на їх виплату з бюджету.

Індексація сум відшкодування шкоди, заподіяної працівникові каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також особам, які мають право на відшкодування шкоди у разі втрати годувальника, провадиться за рахунок коштів підприємств, установ та організацій незалежно від форм власності.

Індексація стипендій особам, які навчаються, провадиться за рахунок коштів підприємств, установ та організацій, що направили їх на навчання, а також за рахунок бюджету.

Фінансування індексації інших об'єктів індексації провадиться за рахунок джерел, що визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Контроль за додержанням законодавства про індексацію грошових доходів громадян

Контроль за додержанням законодавства про індексацію грошових доходів громадян здійснюється відповідними державними органами, профспілками та їх об'єднаннями.

Стаття 8. Відповідальність за порушення законодавства про індексацію грошових доходів населення

За порушення законодавства про індексацію грошових доходів населення винні особи притягаються до відповідальності згідно з законодавством».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
25 квітня 1997 року.
№ 234/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з приєднанням України до Віденської конвенції про цивільну відповідальність за ядерну шкоду

У зв'язку з приєднанням України до Віденської конвенції про цивільну відповідальність за ядерну шкоду Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №12, ст.81):

1) у статті 1:

абзаци тринадцятий, сімнадцятий, вісімнадцятий, дев'ятнадцятий та двадцятий доповнити словами «(крім розділу XIII, де цей термін вживається у значенні відповідно до частини другої цієї статті)»;

доповнити статтю частиною другою такого змісту:

«Для цілей розділу XIII цього Закону терміни та визначення вживаються у значенні відповідно до абзацяв восьмого, десятого та шістнадцятого частини першої цієї статті та статті 1 Віденської конвенції про цивільну відповідальність за ядерну шкоду від 21 травня 1963 року, за винятком термінів «ядерний матеріал» та «ядерна установка», що вживаються у такому значенні:

ядерний матеріал — ядерне паливо, за винятком природного урану і збідненого урану, яке може виділити енергію шляхом самопідтримуваного ланцюгового процесу ядерного поділу поза ядерним реактором самостійно або у комбінації з яким-небудь іншим матеріалом, та радіоактивні продукти і відходи, за винятком невеликої кількості радіоактивних продуктів, радіоактивних відходів та ядерного палива, що встановлюються нормами, правилами і стандартами з ядерної та радіаційної безпеки, за умови, що їх кількість не перевищує максимальні межі, встановлені Радою керуючих Міжнародного агентства з атомної енергії;

ядерна установка — будь-який ядерний реактор, за винятком реактора, яким обладнаний засіб морського або повітряного транспорту з метою використання його як джерела енергії для приведення в рух цього засобу транспорту або з будь-якою іншою метою, будь-який завод, що використовує ядерне паливо для виробництва ядерного матеріалу, або будь-який завод, на якому обробляється ядерний матеріал, включаючи будь-який завод, на якому переробляється опромінене ядерне паливо, та будь-яке місце, де зберігається (складований) ядерний матеріал, за винятком місця складування, пов'язаного з перевезенням такого матеріалу, за умови, що декілька ядерних установок одного оператора, розташовані в одному місці, розглядаються як єдина ядерна установка»;

2) у статтях 72, 73, 75, 77, 78, 79 слова «експлуатуюча організація» в усіх відмінках замінити словом «оператор» у відповідному відмінку;

3) статтю 72 доповнити частиною другою такого змісту:

«Жодна особа, крім оператора, не несе відповідальності за ядерну шкоду, за винятком випадків, передбачених цим Законом»;

4) у статті 73:

частину першу викласти у такій редакції:

«Відповідальність оператора за ядерну шкоду настає, якщо ця шкода заподіяна ядерним інцидентом на ядерній установці, а також під час перевезення ядерного матеріалу на ядерну установку оператора після прийняття ним від оператора іншої ядерної установки відповідальності за цей матеріал або під час його перевезення з ядерної установки оператора, і відповідальність за який не була прийнята іншим оператором згідно з письмовою угодою»;

у частині другій слова «внаслідок дії непереборних сил природи» замінити словами «як наслідок стихійного лиха виняткового характеру»;

доповнити статтю після частини другої новими частинами такого змісту:

«Якщо ядерна шкода пов'язана з відповідальністю більш як одного оператора, ці оператори несуть часткову відповідальність. Якщо частка кожного з них у цій шкоді не може бути обґрунтовано визначена, ці оператори несуть солідарну відповідальність. У будь-якому разі відповідальність кожного оператора не повинна перевищувати розміру, встановленого статтею 75 цього Закону.

Якщо ядерна шкода була заподіяна під час транзиту ядерного матеріалу через територію України, відповідальність за ядерну шкоду несе оператор, що є вантажовідправником чи є його одержувачем. Момент переходу відповідальності визначається угодою між вантажовідправником і вантажоодержувачем. У разі відсутності чіткого визначення настання цього моменту вантажовідправник несе відповідальність до моменту передачі вантажу уповноваженій особі на кордоні держави, до якої відправлено вантаж, якщо інше не передбачено міжнародними договорами, учасником яких є Україна.

Якщо оператор доведе, що ядерна шкода виникла повністю або частково внаслідок грубої недбалості особи, якій заподіяна шкода, або внаслідок дії чи бездіяльності такої особи з наміром заподіяти шкоду, оператор за рішенням суду може звільнятися повністю або частково від обов'язку відшкодування шкоди, заподіяної такій особі.

Положення цього Закону не застосовуються до відповідальності оператора за ядерну шкоду, заподіяну безпосередньо ядерній установці або будь-якому майну на місці розташування цієї установки, що використовується або має використовуватися у зв'язку з цією установкою, або транспортному засобу, на якому ядерний матеріал перебував під час ядерного інциденту».

У зв'язку з цим частини третю та четверту цієї статті вважати частинами сьомою та восьмою;

5) статтю 75 викласти у такій редакції:

«Стаття 75. Обмеження відповідальності оператора за ядерну шкоду

Відповідальність оператора за ядерну шкоду обмежується сумою, еквівалентною 50 мільйонам Спеціальних прав запозичення за кожний ядерний інцидент, де Спеціальні права запозичення означають розрахункову одиницю, визначену Міжнародним валютним фондом, яка використовується ним для здійснення власних операцій та угод.

Будь-які відсотки або витрати, які встановлюються судом щодо позовів про відшкодування ядерної шкоди, не включаються до розміру відповідальності оператора і виплачуються додатково до будь-якої суми відшкодування»;

6) у статті 76:

у частині першій слово «особі» замінити словами «життю і здоров'ю особи»;

доповнити статтю частинами третьою і четвертою такого змісту:

«Якщо ядерна шкода заподіяна ядерним інцидентом, пов'язаним з ядерним матеріалом, який під час цього ядерного інциденту був викрадений, загублений, викинутий чи залишений без догляду, період, встановлений згідно з частиною другою цієї статті, відраховується з дня виникнення цього ядерного інциденту, але ні в якому разі не повинен перевищувати двадцяти років з дня крадіжки, втрати, викидання чи залишення ядерного матеріалу без догляду.

Право на відшкодування ядерної шкоди, передбачене частинами другою і третьою цієї статті, втрачає силу, якщо позов не подано протягом трьох років від дня, коли особа, якій завдано ядерної шкоди, знала або мала знати про таку шкоду і про оператора, який є відповідальним за цю шкоду, за умови, що періоди, встановлені згідно з частинами другою і третьою цієї статті, не будуть перевищені»;

7) у статті 77:

доповнити статтю частиною третьою такого змісту:

«Держава має право регресу до оператора, який не забезпечив відшкодування ядерної шкоди у розмірі, встановленому статтею 75 цього Закону».

2. У Законі України «Про страхування» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., №18, ст.78):

1) статтю 6 доповнити пунктом 27 такого змісту:

«27) страхування цивільної відповідальності оператора ядерної установки за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту (порядок та умови цього страхування визначаються спеціальним законом України)»;

2) статтю 12 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«Страховики, які мають дозвіл на страхування відповідальності операторів ядерних установок за шкоду, що може бути заподіяна внаслідок ядерного інциденту, зобов'язані утворити ядерний страховий пул, який є юридичною особою, що утримується за рахунок коштів страховиків»;

3) частину сьому статті 30 після слів «по медичному страхуванню» доповнити словами «і страхування цивільної відповідальності оператора за ядерну шкоду».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 3 грудня 1997 року.
№ 684/97-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про часткову зміну деяких законів України з питань бюджету

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Зменшити видатки на компенсацію за будівництво об'єктів соціально-культурного призначення на селі у частині «Видатки на структурну перебудову господарства за рахунок надходжень коштів, отриманих від приватизації державного майна, що не враховані в доходах бюджету» статті 4 Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №33, ст.207, №36, ст.233) до 50.000 тис. гривень.

2. У абзаці п'ятому статті 2 Закону України «Про введення в дію Закону України «Про Державний бюджет України на 1997 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №36, ст.232) цифри і слова «150 млн. гривень» замінити цифрами і словами «200 млн. гривень».

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 18 грудня 1997 року.
№ 751/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні

Цей Закон визначає правові основи обігу цінних паперів у Національній депозитарній системі та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів і понять

У цьому Законі наведені нижче терміни і поняття вживаються в такому значенні:

бездокументарна форма цінного паперу — здійснений зберігачем обліковий запис, який є підтвердженням права власності на цінний папір;

відокремлений спосіб зберігання цінних паперів —спосіб, згідно з яким зберігач цінних паперів (далі —зберігач) зобов`язаний зберігати та вести облік сертифікатів цінних паперів із зазначенням їх номерів чи інших індивідуальних ознак;

випуск цінних паперів — зареєстрована у встановленому порядку сукупність цінних паперів одного емітента з одним державним реєстраційним номером, що можуть мати різні умови емісії, але надають однакові права;

глобальний сертифікат — документ, оформлений на весь випуск цінних паперів у бездокументарній формі, крім приватизаційних паперів, які засвідчують право власника на безоплатне одержання у процесі приватизації частки майна державних підприємств, державного житлового фонду, земельного фонду, який підтверджує право на здійснення операцій з цінними паперами цього випуску в Національній депозитарній системі;

депозитарій цінних паперів (далі — депозитарій) —юридична особа, яка провадить виключно депозитарну діяльність та може здійснювати кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів;

депозитарна діяльність — надання послуг щодо зберігання цінних паперів незалежно від форми їх випуску, відкриття та ведення рахунків у цінних паперах, обслуговування операцій на цих рахунках (включаючи кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів) та обслуговування операцій емітента щодо випущених ним цінних паперів;

депозитарний договір — договір між зберігачем та обраним ним депозитарієм, за яким депозитарій веде для зберігача рахунки у цінних паперах, на яких відображаються операції з цінними паперами, переданими зберігачем;

депозитарний облік — облік цінних паперів на рахунках власників цінних паперів у зберігачів або облік на рахунках у цінних паперах, який здійснює депозитарій для зберігачів та емітентів;

депонент — юридична або фізична особа, яка користується послугами зберігача на підставі договору про відкриття рахунку в цінних паперах;

договір про відкриття рахунку в цінних паперах —договір між власником цінних паперів та обраним ним зберігачем про передачу власником належних йому цінних паперів зберігачу для здійснення депозитарної діяльності;

договір про кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів — договір між фондовою біржею або учасниками організаційно оформленого позабіржового ринку та обраним ними депозитарієм про здійснення клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів;

договір про обслуговування емісії цінних паперів — договір між емітентом та обраним ним депозитарієм про обслуговування операцій емітента щодо випущених ним цінних паперів;

документарна форма цінного паперу — сертифікат цінних паперів (далі — сертифікат), що містить реквізити відповідного виду цінних паперів певної емісії, дані про кількість цінних паперів та засвідчує сукупність прав, наданих цими цінними паперами;

електронна торговельно-інформаційна мережа —сукупність програмно-технічних засобів, що використовуються фондовою біржею чи організаційно оформленим позабіржовим ринком для забезпечення укладення угод щодо цінних паперів;

зберігач — комерційний банк або торговець цінними паперами, який має дозвіл на зберігання та обслуговування обігу цінних паперів і операцій емітента з цінними паперами на рахунках у цінних паперах як щодо тих, що належать йому цінних паперів, так і тих, які він зберігає згідно з договором про відкриття рахунку в цінних паперах; при цьому зберігач не може вести реєстр власників цінних паперів, щодо яких він здійснює угоди;

знерухомлення цінних паперів — переведення цінних паперів, випущених у документарній формі, у бездокументарну форму шляхом депонування сертифікатів у сховищах зберігача цінних паперів та/або депозитарію з метою забезпечення подальшого їх обігу у вигляді облікових записів на рахунках зберігача цінних паперів та/або депозитарію;

колективний спосіб зберігання цінних паперів —спосіб, згідно з яким депозитарій чи зберігач веде депозитарний облік цінних паперів без зазначення їх номерів чи інших індивідуальних ознак;

кліринг — отримання, звірка та поточні оновлення інформації, підготовка бухгалтерських та облікових документів, необхідних для виконання угод щодо цінних паперів, визначення взаємних зобов`язань, що передбачає взаємозалік, забезпечення та гарантування розрахунків за угодами щодо цінних паперів;

кліринговий депозитарій — депозитарій, який одержав дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку на здійснення клірингу щодо операцій з цінними паперами;

кореспондентські відносини щодо цінних паперів —оформлені договором відносини між депозитаріями, згідно з яким один депозитарій веде облік цінних паперів, що зберігаються в іншому депозитарії;

номінальний утримувач — депозитарій або зберігач цінних паперів, зареєстрований у реєстрі власників іменних цінних паперів як юридична особа, якій ці цінні папери передано за дорученням та в інтересах власників цінних паперів для здійснення операцій у Національній депозитарній системі;

організаційно оформлений позабіржовий ринок —організація, що об`єднує торговців цінними паперами для надання послуг в укладанні угод щодо цінних паперів і при цьому не має на меті отримання прибутку;

рахунки у цінних паперах — рахунки, що ведуться зберігачами для власників цінних паперів та депозитаріями для зберігачів щодо обслуговування операцій з цінними паперами;

реєстр власників іменних цінних паперів — складений реєстратором на певну дату список власників іменних цінних паперів та номінальних утримувачів;

реєстратор — юридична особа — суб`єкт підприємницької діяльності, який одержав у встановленому порядку дозвіл на ведення реєстрів власників іменних цінних паперів;

розрахунковий банк — банк, з яким депозитарій уклав договір про грошові розрахунки за угодами щодо цінних паперів;

сертифікат — бланк цінного паперу, який видається власнику цінного паперу (цінних паперів) і містить визначені законодавством реквізити та назву виду цінного паперу (акція, облігація тощо) або найменування «сертифікат акцій (облігацій тощо)» і засвідчує право власності на цінний папір (цінні папери);

сертифікат якості цінних паперів у документарній формі — документ, який засвідчує ступінь технічного захисту виготовлених у документарній формі цінних паперів, що надається виробником сертифікатів цінних паперів емітенту для забезпечення можливості їх перевірки у процесі обігу на справжність (автентичність) та відповідність міжнародним стандартам якості;

учасники Національної депозитарної системи:

прямі учасники — депозитарії, зберігачі, реєстратори власників іменних цінних паперів;

опосередковані учасники — організатори торгівлі цінними паперами, банки, торговці цінними паперами та емітенти.

Стаття 2. Структура Національної депозитарної системи

1. Національна депозитарна система складається з двох рівнів.

Нижній рівень — це зберігачі, які ведуть рахунки власників цінних паперів, та реєстратори власників іменних цінних паперів.

Верхній рівень — це Національний депозитарій України (далі — Національний депозитарій) і депозитарії, що ведуть рахунки для зберігачів та здійснюють кліринг і розрахунки за угодами щодо цінних паперів.

Обслуговування обігу державних цінних паперів, в тому числі депозитарну діяльність щодо цих паперів, здійснює Національний банк України. Особливості здійснення депозитарної діяльності з державними цінними паперами встановлюються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку спільно з Національним банком України. При здійсненні такої діяльності на Національний банк України не поширюються обмеження, встановлені абзацом шостим статті 1 та частиною першою статті 10 цього Закону.

У разі одержання відповідного дозволу депозитарії та зберігачі можуть вести реєстри власників іменних цінних паперів.

Ведення реєстрів власників іменних цінних паперів є виключною діяльністю суб`єктів підприємницької діяльності і не може поєднуватися з іншими видами діяльності, крім депозитарної.

2. Сферою діяльності Національної депозитарної системи є:

стандартизація обліку цінних паперів згідно з міжнародними стандартами;

уніфікація документообігу щодо операцій з цінними паперами і нумерація цінних паперів, випущених в Україні, згідно з міжнародними стандартами;

відповідальне зберігання всіх видів цінних паперів як у документарній, так і в бездокументарній формах;

реальна поставка чи переміщення з рахунку в цінних паперах з одночасною оплатою грошових коштів відповідно до розпоряджень клієнтів;

акумулювання доходів (дивідендів, процентних виплат та виплат з погашення тощо) щодо цінних паперів, взятих на обслуговування системою, та їх розподіл за рахунками;

регламентація та обслуговування механізмів позики та застави для цінних паперів, що беруться на обслуговування системою;

надання послуг щодо виконання обов`язків номінального утримувача іменних цінних паперів, що беруться на обслуговування системою;

розробка, впровадження, обслуговування і підтримка комп`ютеризованих систем обслуговування обігу рахунків у цінних паперах і здійснення грошових виплат, пов`язаних з банківськими та/або з іншими системами грошового клірингу на щоденній чи іншій регулярній основі.

Для забезпечення функціонування єдиної системи депозитарного обліку у формі відкритого акціонерного товариства створюється Національний депозитарій. Уповноваженим органом управління часткою держави у статутному фонді Національного депозитарію є Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку. На етапі створення Національного депозитарію держава, виходячи з фінансових можливостей, здійснює заходи щодо його створення, передбачаючи на це відповідні кошти. Частка держави у статутному фонді Національного депозитарію може бути відчужена іншим акціонерам не раніше двох років після його створення.

До компетенції Національного депозитарію, крім видів діяльності, визначених статтею 6 цього Закону, належать:

стандартизація депозитарного обліку відповідно до міжнародних норм;

стандартизація документообігу щодо операцій з цінними паперами і нумерація (кодифікація) цінних паперів, випущених в Україні, відповідно до міжнародних норм;

встановлення відносин і налагодження постійної взаємодії з депозитарними установами інших країн, укладання як двосторонніх, так і багатосторонніх угод про пряме членство або кореспондентські відносини для обслуговування міжнародних операцій з цінними паперами учасників Національної депозитарної системи, контроль за їх кореспондентськими відносинами з депозитарними устновами інших країн.

Порядок здійснення грошових розрахунків за операціями з цінними паперами у Національному депозитарії встановлюється Національним банком України за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У назву інших депозитаріїв забороняється включати слова «національний» чи «центральний».

Стаття 3. Законодавство про Національну депозитарну систему

Законодавство про Національну депозитарну систему складається із цього Закону та інших законодавчих актів України.

Стаття 4. Форми випуску цінних паперів

1. Цінні папери, обіг яких дозволено на території України, і цінні папери, на які поширюється дія законів України, можуть випускатися в документарній та бездокументарній формах.

2. Форма випуску цінних паперів визначається за рішенням емітента про випуск цінних паперів, затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку при реєстрації випуску та є підставою для взяття цих цінних паперів на обслуговування Національною депозитарною системою як іменних цінних паперів у документарній формі, цінних паперів на пред`явника у документарній формі або цінних паперів у бездокументарній формі, іменна ідентифікація власників яких здійснюється на підставі облікового реєстру рахунків власників у зберігача.

3. Випуск цінних паперів у документарній формі здійснюється емітентом шляхом виготовлення сертифікатів, які випускаються з урахуванням вимог, визначених Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

4. У разі емісії цінних паперів у бездокументарній формі, крім приватизаційних паперів, які засвідчують право власника на безоплатне одержання у процесі приватизації частки майна державних підприємств, державного житлового фонду, земельного фонду, емітент оформляє глобальний сертифікат, що відповідає загальному обсягу зареєстрованого випуску, і передає його на зберігання в обраний ним депозитарій.

На період передплати на певний випуск (емісію) цінних паперів емітент оформляє тимчасовий глобальний сертифікат, який підлягає заміні на постійний після державної реєстрації цього випуску Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку або анулюється в разі визнання випуску таким, що не відбувся.

Глобальний сертифікат, оформлений після державної реєстрації та визнання випуску таким, що відбувся, зберігається в депозитарії протягом усього періоду існування цінних паперів у бездокументарній формі.

Вимоги до оформлення і ведення обліку глобальних сертифікатів та їх реквізити встановлюються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Стаття 5. Перехід та реалізація права власності на цінні папери в Національній депозитарній системі

1. Іменні цінні папери, випущені в документарній формі (якщо умовами емісії спеціально не зазначено, що вони не підлягають передачі), передаються новому власнику шляхом повного індосаменту.

У разі відчуження знерухомлених іменних цінних паперів право власності переходить до нового власника з моменту зарахування їх на рахунок власника у зберігача.

Право на участь в управлінні, одержання доходу тощо, які випливають з іменних цінних паперів, можуть бути реалізовані з моменту внесення змін до реєстру власників іменних цінних паперів.

2. Право власності на цінні папери на пред`явника, випущені в документарній формі, переходить до нового власника з моменту передачі (поставки) цінних паперів.

У разі відчуження знерухомлених цінних паперів на пред`явника право власності на цінні папери переходить до нового власника з моменту зарахування їх на рахунок власника у зберігача.

3. Право власності на цінні папери, випущені в бездокументарній формі, переходить до нового власника з моменту зарахування цінних паперів на рахунок власника у зберігача.

4. Підтвердженням права власності на цінні папери є сертифікат, а в разі знерухомлення цінних паперів чи їх емісії в бездокументарній формі — виписка з рахунку у цінних паперах, яку зберігач зобов`язаний надавати власнику цінних паперів.

Виписка з рахунку у цінних паперах не може бути предметом угод, що тягнуть за собою перехід права власності на цінні папери.

5. Угоди щодо цінних паперів не підлягають нотаріальному посвідченню, якщо інше не передбачено законодавством чи угодою сторін.

Розділ II. ДЕПОЗИТАРНА ДІЯЛЬНІСТЬ

Стаття 6. Види депозитарної діяльності

1. Перелік цінних паперів, що обслуговуються Національною депозитарною системою, встановлює Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

2. Юридичні особи, які згідно з цим Законом є учасниками Національної депозитарної системи, здійснюють такі види діяльності:

зберігання і обслуговування обігу цінних паперів на рахунках у цінних паперах та операцій емітента щодо випущених ним цінних паперів;

кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів;

ведення реєстрів власників іменних цінних паперів.

Стаття 7. Зберігання і обслуговування обігу цінних паперів на рахунках у цінних паперах та операцій емітента щодо випущених ним цінних паперів

1. Діяльність, пов`язана із зберіганням цінних паперів та обліком прав власності на них, здійснюється на підставі договору про відкриття рахунку у цінних паперах, який укладається власником цінних паперів з обраним ним зберігачем; депозитарного договору, який укладається між зберігачем і депозитарієм, або договору про обслуговування емісії цінних паперів, який укладається між емітентом та обраним ним депозитарієм.

2. Договори про відкриття рахунку у цінних паперах, депозитарні договори і договори про обслуговування емісії цінних паперів повинні відповідати вимогам типових договорів, затверджених Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. У договорі про відкриття рахунку у цінних паперах, випущених у документарній формі, визначається спосіб зберігання цінних паперів (колективний чи відокремлений).

Іменні цінні папери, що знаходяться в колективному зберіганні на рахунках власників у зберігача і не обліковані на рахунках зберігача в депозитарії, підлягають обов`язковому занесенню до реєстру власників іменних цінних паперів на ім`я зберігача як номінального утримувача.

Іменні цінні папери, що знаходяться в колективному зберіганні на рахунках у цінних паперах зберігачів у депозитарії, підлягають обов`язковому занесенню до реєстру власників іменних цінних паперів на ім`я депозитарію як номінального утримувача.

У договорі про відкриття рахунку у цінних паперах визначаються умови ведення рахунку власника цінних паперів, порядок проведення операцій емітента, порядок надання облікової та фінансової інформації зберігачем, а також умови оплати його послуг тощо.

4. У депозитарному договорі встановлюється право зберігача передавати до депозитарію виключно цінні папери, які знаходяться в колективному зберіганні, порядок здійснення операцій депозитарієм, умови ведення рахунків, порядок проведення операцій емітента, порядок надання облікової та фінансової інформації депозитарієм, а також умови оплати його послуг тощо.

Депозитарії та зберігачі не мають права укладати угоди щодо цінних паперів, які належать депоненту, і зберігаються у них на рахунках у цінних паперах, у власних інтересах чи в інтересах третіх осіб без відповідного доручення.

Укладення договору про відкриття рахунку у цінних паперах або депозитарного договору не може бути обумовлене відмовою депонента від будь-якого з прав, що надає цінний папір.

5. У договорі про обслуговування емісії цінних паперів між емітентом чи його представником та обраним ним депозитарієм визначається порядок прийняття на обслуговування та обслуговування емісії цінних паперів, операцій емітента в депозитарії щодо випущених ним цінних паперів, порядок переведення цінних паперів з документарної форми у бездокументарну тощо.

У разі розміщення на зберігання цінних паперів, випущених у документарній формі згідно з договором про обслуговування емісії цінних паперів, передбачається надання емітентом або зберігачем, що передає даний випуск на зберігання депозитарію, сертифіката якості цінних паперів у документарній формі.

6. Зберігач не має права користуватися послугами іншого зберігача для виконання своїх зобов`язань щодо зберігання сертифікатів та обліку прав власності на цінні папери своїх депонентів.

У разі одержання депозитарієм від зберігача цінних паперів, щодо яких він не укладав з емітентом договору про обслуговування емісії цінних паперів, депозитарій зобов`язаний передати їх тому депозитарію, з яким емітент уклав такий договір, якщо між депозитаріями не встановлено кореспондентські відносини щодо цінних паперів.

7. Для обліку цінних паперів, депонованих власником згідно з договором про відкриття рахунку у цінних паперах, зберігач відкриває на його ім`я рахунок у цінних паперах, на якому обліковуються права власності на цінні папери, що належать депоненту, а також обмеження щодо цих цінних паперів депонента.

Для обліку цінних паперів, переданих зберігачем депозитарію на підставі депозитарного договору, депозитарій відкриває на ім`я зберігача рахунок у цінних паперах, на якому здійснює облік депонованих цінних паперів. Цінні папери, депоновані емітентом на підставі договорів про обслуговування емісії цінних паперів, зараховуються на його рахунок у цінних паперах. Для цінних паперів, депонованих іншими депозитаріями через кореспондентські відносини щодо цінних паперів, оформлені на підставі відповідного договору, кожний депозитарій відкриває спеціальні рахунки у цінних паперах.

8. Обіг цінних паперів, записаних на рахунок у цінних паперах на підставі депозитарного договору, обслуговується виключно шляхом переведення їх на відповідний рахунок у цінних паперах у депозитарії. При виконанні клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів між зберігачами, а також при проведенні операцій емітента зміни на рахунках у цінних паперах і на грошових рахунках вносяться одночасно.

9. Депозитарії можуть одержувати від емітента безпосередньо на свій рахунок доходи з цінних паперів для наступного перерахування їх зберігачам. Зберігач зобов`язаний у встановлений договором строк зарахувати зазначені доходи на грошові рахунки власників цінних паперів. Ці доходи не є доходами депозитарію і не підлягають оподаткуванню у складі доходів депозитарію. Депозитарії та зберігачі цінних паперів не зобов`язані надавати власникам цінних паперів документи (сертифікати, купони) для реалізації відповідних прав власності при проведенні емітентом операцій із цінними паперами, якщо інше не передбачено договором.

Стаття 8. Кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів

1. Кліринг та розрахунки за угодами щодо цінних паперів здійснюються виключно депозитаріями, які забезпечують поставку цінних паперів на рахунки зберігачів у депозитарії з одночасною оплатою грошових коштів на рахунках зберігачів. Для здійснення клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів депозитарій має одержати відповідний дозвіл.

2. Взаєморозрахунки за угодами щодо цінних паперів здійснюються на підставі розрахункових документів, наданих сторонами відповідно до договорів, що передбачають перехід права власності на цінні папери, або інформації, наданої фондовими біржами та організаційно оформленим позабіржовим ринком.

3. Кліринговий депозитарій для здійснення грошових розрахунків за угодами щодо цінних паперів зобов`язаний користуватися послугами, що надають розрахункові банки на підставі відповідного договору, типова форма якого затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Національним банком України.

Вимоги до такого розрахункового банку встановлюються у положенні, що затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Національним банком України.

Правила та операційні стандарти клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів затверджуються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку. Правила та операційні стандарти грошового клірингу та розрахунків за операціями з цінними паперами затверджуються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України і Міністерством фінансів України.

Стаття 9. Ведення реєстрів власників іменних цінних паперів

1. Діяльність щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів здійснює емітент або реєстратор. Якщо кількість власників іменних цінних паперів емітента перевищує кількість, визначену Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку як максимальну для організації самостійного ведення реєстру емітентом, емітент зобов`язаний доручити ведення реєстру реєстратору шляхом укладення відповідного договору.

Договір на ведення реєстру емітент може укласти лише з одним реєстратором. При цьому таке доручення емітента не знімає з нього відповідальності щодо виконання обов`язків, що випливають із угод щодо цінних паперів.

2. Рішення про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів приймається виключно на загальних зборах акціонерів.

Загальні збори акціонерів або спостережна рада акціонерного товариства затверджують умови договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів у порядку, визначеному статутом товариства. У разі неукладення договору протягом тридцяти календарних днів Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку надсилає товариству розпорядження про необхідність його укладення, а у разі невиконання зазначеного розпорядження протягом п`ятнадцяти календарних днів притягує посадових осіб товариства до відповідальності відповідно до Закону України «Про державне регулювання ринку цінних паперів в Україні».

Рішення про передачу ведення тимчасового реєстру акціонерів до проведення перших загальних зборів приватизованого підприємства і до розміщення не менше 60 відсотків акцій для підприємств, що знаходяться в процесі приватизації, приймається правлінням підприємства, що приватизується.

3. Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку, будь-які інші органи державної влади, а також юридичні та фізичні особи не можуть приймати рішення обов`язкового чи рекомендаційного характеру щодо ведення реєстрів власників іменних цінних паперів, забезпечення ведення таких реєстрів чи їх розподілу, що суперечать частині другій цієї статті.

4. Ведення реєстрів власників іменних цінних паперів передбачає облік та зберігання протягом певних строків інформації про власників іменних цінних паперів та про операції, внаслідок яких виникає необхідність внесення змін до реєстру власників іменних цінних паперів.

Підставою для внесення змін до реєстру власників іменних цінних паперів є документи, згідно з якими переходить право власності на відповідні іменні цінні папери.

5. Реєстратор зобов`язаний на вимогу власника цінних паперів або його представника, а також номінального утримувача надати виписку з реєстру власників іменних цінних паперів. Власник або його представник чи номінальний утримувач не мають права вимагати включення до виписки інформації, що виходить за межі компетенції реєстратора, у тому числі інформації про інших власників та кількість цінних паперів, які їм належать.

6. Відомості про номінального утримувача підлягають внесенню у реєстр власників іменних цінних паперів на підставі відповідного доручення, якщо право зберігача або депозитарію виступати номінальним утримувачем не передбачано договором про відкриття рахунку у цінних паперах або депозитарним договором.

Внесення номінального утримувача в реєстр власників іменних цінних паперів, а також перереєстрація цінних паперів на іншого номінального утримувача не означає, що право власності на цінні папери переходить до номінального утримувача.

Операції з цінними паперами, що здійснюються між депонентами одного номінального утримувача, не відображаються у реєстрі власників іменних цінних паперів.

Для складання реєстру власників іменних цінних паперів на обумовлену дату для виконання зобов`язань емітента номінальний утримувач повинен надати реєстратору список усіх власників.

Розділ III. УЧАСНИКИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕПОЗИТАРНОЇ СИСТЕМИ

Стаття 10. Депозитарії

1. Депозитарій — юридична особа, яка створюється у формі відкритого акціонерного товариства, учасниками якого є не менше ніж десять зберігачів, і яка здійснює виключно депозитарну діяльність. При цьому частка одного учасника в статутному фонді депозитарію не може перевищувати двадцяти п`яти відсотків цього фонду.

2. Фондова біржа чи учасники організаційно оформленого позабіржового ринку можуть бути засновниками депозитарію.

3. Клієнтами депозитарію є зберігачі, які уклали з ним депозитарний договір, емітенти щодо рахунків власних емісій, відкритих на підставі договорів про обслуговування емісії цінних паперів, а також інші депозитарії, з якими укладено договори про кореспондентські відносини.

4. Оплата послуг депозитарію здійснюється за тарифами, які встановлює сам депозитарій. Максимальний розмір тарифів встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

Стаття 11. Зберігачі цінних паперів

1. Комерційні банки, які мають дозвіл на здійснення діяльності по випуску та обігу цінних паперів, і торговці цінними паперами за наявності відповідного дозволу мають право бути зберігачами, провадити за дорученням власника операції з депонованими цінними паперами і здійснювати іншу депозитарну діяльність, пов`язану з обігом цінних паперів, за винятком клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів.

(Закінчення на 12-й стор.)

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні

(Початок на 10—11-й стор.).

У статутному фонді зберігача частка іншого зберігача або торговця цінними паперами, інвестиційної компанії, страхової компанії та іншого інституційного інвестора не може перевищувати п`яти відсотків.

2. Зберігачі здійснюють зберігання та обслуговування обігу цінних паперів і операцій емітента з цінними паперами на рахунках у цінних паперах, які належать їх власникам (у тому числі самому зберігачу).

У разі одержання зберігачем дозволу на ведення реєстрів власників іменних цінних паперів зберігачу забороняється здійснювати будь-які операції з цінними паперами, реєстр власників яких він веде, крім операцій реєстратора за договором з емітентом. Зберігач не може бути інвестиційним керуючим депонента, який є інституційним інвестором.

3. Оплата послуг зберігача провадиться за тарифами, встановленими самим зберігачем. Максимальний розмір тарифів встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

Стаття 12. Реєстратори власників іменних цінних паперів

1. Юридичні особи можуть одержати дозвіл на ведення реєстрів власників іменних цінних паперів, якщо реєстраційна діяльність передбачена їх статутом. Органи державної влади не можуть бути засновниками або учасниками реєстратора. Центри сертифікатних аукціонів і їх правонаступники не можуть вести реєстри і бути засновниками та учасниками реєстратора.

Частка емітента цінних паперів у статутному фонді реєстратора не може перевищувати десяти відсотків.

Емітент може вести власний реєстр самостійно, якщо кількість власників цінних паперів не перевищує кількості, визначеної Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Реєстратор веде реєстр власників іменних цінних паперів на умовах договору, що укладається з емітентом цінних паперів.

Типова форма договору затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Оплата послуг реєстратора здійснюється за тарифами, які встановлює сам реєстратор. Максимальний розмір тарифів встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

Розділ IV. ОСОБЛИВОСТІ ЕЛЕКТРОННОГО ОБІГУ ЦІННИХ ПАПЕРІВ

Стаття 13. Записи на рахунках у цінних паперах на електронних носіях

1. Цінні папери, випущені в документарній формі, можуть бути переведені у бездокументарну форму та зберігатися на електронних носіях внаслідок знерухомлення цінних паперів.

Обслуговування угод щодо цінних паперів у бездокументарній формі проводиться тільки учасниками Національної депозитарної системи.

2. Для укладення на фондовій біржі чи на організаційно оформленому позабіржовому ринку угод щодо цінних паперів, які випущені в документарній формі, цінні папери мають бути знерухомлені в депозитарії, що їх обслуговує.

Стаття 14. Порядок обміну інформацією та стандартизація процедур у Національній депозитарній системі

1. Порядок обміну інформацією на умовах гарантованої конфіденційності між учасниками Національної депозитарної системи і формування стандартизованих процедур здійснення ними операцій із цінними паперами, випущеними в бездокументарній формі, та знерухомленими цінними паперами встановлюється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку згідно з вимогами міжнародних стандартів і на базі використання міжнародних систем нумерації цінних паперів.

2. Учасники Національної депозитарної системи гарантують конфіденційність інформації щодо рахунків у цінних паперах та обігу цінних паперів. Усі їх працівники зобов`язані додержуватися вимог конфіденційності інформації щодо рахунків у цінних паперах та обігу цінних паперів.

Норми технічного захисту інформації встановлюються відповідно до законодавства України та нормативно-правових актів Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, погоджених з Державним комітетом України з питань державних секретів та технічного захисту інформації.

Довідки про операції з цінними паперами та рахунки в цінних паперах видаються тільки депонентам або за їх письмовим дорученням — іншим особам, а також в інших випадках, передбачених законодавством України.

Розділ V. РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕПОЗИТАРНОЇ СИСТЕМИ

Стаття 15. Надання дозволів на здійснення депозитарної діяльності

1. Порядок та умови здійснення депозитарної діяльності учасниками Національної депозитарної системи встановлюються Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

2. Для здійснення кожного з видів депозитарної діяльності учасникам Національної депозитарної системи видається окремий дозвіл Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Для здійснення клірингу та розрахунків за угодами щодо цінних паперів депозитарій має отримати відповідний дозвіл Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку. Порядок надання такого дозволу затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

3. Дозвіл на здійснення депозитарної діяльності комерційним банкам надається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України.

Стаття 16. Облік цінних паперів у Національній депозитарній системі

Облік цінних паперів у Національній депозитарній системі здійснюється відповідно до норм та правил обліку цінних паперів, затверджених Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Національним банком України, а для комерційних банків — Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку спільно з Національним банком України, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України.

Стаття 17. Контроль за діяльністю Національної депозитарної системи

Контроль за діяльністю Національної депозитарної системи здійснює Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку, а також у межах повноважень, визначених законодавством України, —Національний банк України, Міністерство фінансів України та інші державні органи.

Стаття 18. Обмеження щодо участі працівників прямих учасників Національної депозитарної системи та державних органів, які здійснюють контроль за діяльністю Національної депозитарної системи, у професійній діяльності на ринку цінних паперів

Працівникам прямих учасників Національної депозитарної системи та державних органів, які здійснюють контроль за діяльністю Національної депозитарної системи, забороняється здійснювати професійну діяльність на ринку цінних паперів, бути засновниками або учасниками юридичних осіб, що здійснюють професійну діяльність на ринку цінних паперів, виконувати будь-яку оплачувану роботу для цих осіб, крім викладацької.

Працівникам прямих учасників Національної депозитарної системи та державних органів, які здійснюють контроль за діяльністю Національної депозитарної системи, забороняється використовувати інформацію щодо цінних паперів, до якої вони мають доступ, для укладання угод щодо цінних паперів у власних інтересах.

Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку може встановити окремий порядок реєстрації угод щодо цінних паперів, однією із сторін яких є працівники прямих учасників Національної депозитарної системи та державних органів, які здійснюють контроль за діяльністю Національної депозитарної системи, або члени їх сімей.

Перелік посад та робіт, виконуваних працівниками прямих учасників Національної депозитарної системи та державних органів, що здійснюють контроль за діяльністю Національної депозитарної системи, які зобов`язані щорічно подавати Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку відомості про цінні папери, що є у власності цих працівників та членів їх сімей, затверджується Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

У разі виявлення недобросовісного використання інформації, до якої працівник Національної депозитарної системи мав доступ, угода щодо цінних паперів, укладена з використанням цієї інформації, визнається недійсною у судовому порядку.

Стаття 19. Розгляд спорів

Спори, пов`язані з додержанням вимог цього Закону, розглядаються у судовому порядку.

Стаття 20. Відповідальність за порушення цього Закону

Особи, винні у порушенні цього Закону, несуть відповідальність згідно з законодавством України.

РОЗДІЛ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Закон України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні» набирає чинності з дня опублікування.

Емітенти, які випустили цінні папери до набрання чинності Законом України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», зобов`язані протягом шести місяців з дня його опублікування визначитися щодо впорядкування форм випуску цінних паперів, емісія яких визнана такою, що відбулася, і привести форми випусків своїх цінних паперів у відповідність з вимогами цього Закону. Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку визначити вимоги до сертифікатів цінних паперів, випущених у документарній формі.

Установити, що при приведенні форм випусків цінних паперів у відповідність з цим Законом державне мито як за реєстрацію випусків цінних паперів з емітентів не стягується, крім випадків, які стосуються збільшення розміру статутного фонду. Знерухомлення іменних цінних паперів на ім`я зберігача, випуск яких здійснено у бездокументарній формі без оформлення глобального сертифіката, протягом року після набрання чинності цим Законом відбувається на підставі виписки з реєстру власників іменних цінних паперів на ім`я зберігача зі спеціальною позначкою «для депонування» та обов`язковим оформленням зберігачів щодо знерухомлених цінних паперів як номінальних утримувачів у реєстрах власників іменних цінних паперів.

2. Кабінету Міністрів України:

разом з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом підготувати з урахуванням положень цього Закону та подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів України про інвестиційні компанії та інвестиційні фонди та про внесення змін до Закону України «Про цінні папери і фондову біржу»;

забезпечити організаційно і необхідними фінансовими та іншими ресурсами діяльність Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку щодо створення Національної депозитарної системи та інших елементів інфраструктури фондового ринку України;

передбачити у державному бюджеті України на поточний та наступні роки видатки на створення та утримання Національної депозитарної системи та моніторингу фондового ринку до їх переходу на самофінансування;

у двомісячний термін з дня набрання чинності цим Законом надати у місті Києві будинок для розміщення Національного депозитарію.

3. Юридичним особам, що здійснюють депозитарну діяльність на підставі відповідних дозволів, виданих Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку згідно з Указом Президента України від 2 березня 1996 року № 160/96, протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом привести свої статутні документи у відповідність з вимогами Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

4. Комерційним банкам, які здійснюють діяльність депозитаріїв інвестиційних фондів та інвестиційних компаній, протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом привести свою діяльність щодо одержання ними дозволу на здійснення діяльності зберігача цінних паперів у відповідність з вимогами Закону України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

5. Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку:

протягом шести місяців після набрання чинності цим Законом переоформити надані раніше дозволи на здійснення депозитарної діяльності учасниками Національної депозитарної системи, які привели свої статутні документи у відповідність із Законом України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», без стягнення плати за перереєстрацію;

разом з Державним комітетом України з питань державних секретів та технічного захисту інформації за участю Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики та управління народним господарством розробити національну комплексну програму технічного захисту інформації щодо цінних паперів, яка включала б законодавчу і нормативну базу виготовлення на українських підприємствах та обіг на фондовому ринку України цінних паперів у документарній формі з урахуванням міжнародних вимог, а також технічного захисту конфіденційної і комерційної інформації про електронний обіг цінних паперів на ринку цінних паперів в Україні.

6. Запропонувати Президенту України привести у відповідність з Конституцією України та цим Законом такі укази Президента України:

від 19 лютого 1994 року № 55/94 «Про інвестиційні фонди та інвестиційні компанії»;

від 25 травня 1994 року № 247/94 «Про облік прав власності на іменні цінні папери та депозитарну діяльність» (у редакції Указу Президента України від 2 березня 1996 року № 160/96).

7. До приведення законодавства у відповідність з цим Законом закони та інші нормативні акти України, прийняті до набрання чинності Законом України «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

8. Фонду Державного майна України протягом 1997 року передати у підпорядкування Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку національну мережу центрів сертифікатних аукціонів.

Президент України
Л. КУЧМА.

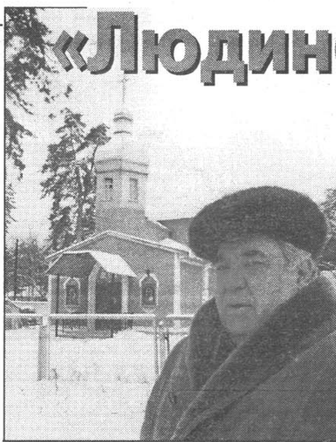
м. Київ, 10 грудня 1997 року.
№ 710/97-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України, закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

«Людино, збери себе всю у собі воєдино...»

Кажуть, що цей унікальний випадок воскресіння після 45-хвилинної зупинки серця, тритижневої коми, 84 діб непритомності ще чекає свого тлумачення.

А ось життя людське вкотре підтвердило найпростішу і найтруднішу істину: у герці зі смертю перемагає сила волі, дух, віра. Енергія Добра і Великої Любові.

СМЕРТЬ

Звістка про смерть завжди несподівана. Звістка про смерть життєрадісної, здорової, веселої людини приголомшує вдвократ. Анатолія Фесуна, головного лікаря обласної лікарні, знала і, без перебільшення, любила вся область. Бо він був з доброю душею. Мабуть, не знайдеться людини, котрій він відмовив би в допомозі. Його знали як Лікаря з великої літери. І раптом це безглузде повідомлення: внаслідок шоку в обласній лікарні помер Фесун...

Що ж сталося насправді того дня 20 листопада 1996 року?..

КРИЗА

—Двадцятого листопада я, як завжди, приїхав на роботу о 7.45, — пригадував згодом Анатолій Фесун. —Турбот по вінця, і я з головою поринув у них. Однак працювати швидко, як звик, заважав біль у руці. Вже близько десяти днів дошкуляв мені плечолопатковий плексит. Колеги запропонували кеналог — знеболюючий засіб. Я погодився. Однак перші три уколи бажаного ефекту не дали, і мене укололи вчетверте. Що було згодом — дізнався після більш ніж 80 діб непритомності. З'ясувалося й те, що кеналог колоти вище пояса не можна. Однак про це австрійська фірма-виробник в жодній анотації не згадувала...

Настала перша зупинка серця. Введений глибоко у серце адреналін змусив його на якусь хвилину—дві затріпотіти, але доки непритомного везли до реанімації, воно знову зупинилося. Розпочавши закритий масаж серця (при якому ламають ребра, інакше він буде неефективним), лікарям дивом вдалося поставити у вену катетер і при нульовому артеріальному тиску почати капати ліки. Закінчувалася п'ята хвилина... Десята... П'ятнадцята...

Серце мовчало. Не «завелось» воно і на двадцятій, критичній у реанімації хвилині, за якою — загибель кори головного мозку. Однак лікарі реанімаційного відділення Валентин Пікуль, Сергій Ковальський, Олександр Гарбар продовжували масаж серця. З якоюсь надлюдською силою, упертістю. Згодом лікарі зізнаються, що у ті хвилини їхній розум зафіксував весь непоправний трагізм ситуації, безвихідь і приреченість, але щось невидиме і сильніше за розум владно наказувало їм не зупинятися, не опускати руки, не зневірюватися.

Пішла тридцята хвилина... Тридцять п'ята... Серце не подавало ознак життя. І тоді анестезіолог реанімаційного відділення Наталя Хітарашвілі запропонувала ввести хворому серотонін — засіб, котрий вона привезла з Москви. Фармкомітетом України цей препарат ще не був дозволений для застосування. Та вибору не залишалося. На сороковій хвилині почали капати серотонін. І сталося перше диво — приблизно через сім хвилин серце запрацювало!..

НЕБУТТЯ

На четвертий день кризи прибули фахівці з Києва. Серед них — світило вітчизняної реаніматології професор Глумчер, головний анестезіолог Міністерства охорони здоров'я України професор Трещинський та інші. Оглянувши непритомного хворого, професор Глумчер сказав: черкаські лікарі зробили неможливе і заслуговують на пам'ятник за життя. Вони продовжують це робити, але не знають, для чого. Їхній пацієнт якщо і виживе (що дуже сумнівно), однак буде немислимим інвалідом. Процеси, що сталися в головному мозку, необоротні. Дива тут бути не може. Ніколи...

—Що говорив далі шановний професор, я вже не чула, — тихо пригадує дружина Анатолія Фесуна, Олександра Іванівна, Саша. — Я знепритомніла і мене винесли з кімнати, де відбувався консиліум... Коли опам'яталася, до мене звертався Микола Степанович Фурса, чудова людина і висококваліфікований лікар. «Не вірте цим пророкам, Сашо, — м'яко заспокоював він мене. — Вони приїхали і поїдуть. А ми залишимося. І продовжимо працювати. Продовжимо боротися. Ми нізащо не відступимося. Ми Анатолія Івановича не залишимо...»

У ті найстрашніші години Олександра Іванівна поїхала до Загорського монастиря, де молилася сама, просила ченців молитися за найдорожчу в світі людину...

Майже три тижні тривала глибока мозкова кома. Життєдіяльність хворого підтримував апарат штучного дихання. Лікарі реанімаційного відділення кожної миті фіксували найменші зміни у клінічному стані хворого, консультувалися з московським професором, одним із авторів серотоніну, Вірою Смирновою. Прилітала в ті дні Віра Іванівна і до Черкас.

... Якось удосвіта, чергуючи у відділенні, Микола Фурса вкотре підійшов до непритомного хворого і тихо попросив: «Анатолію Івановичу, якщо ви мене чуєте —розплющте очі! Чуєте, розплющте, будь ласка, очі!» І тут сталося неймовірне — хворий важко, повільно, але підняв повіки! Збіглося все відділення. Це була найголовніша перемога — кора головного мозку жива! Діагнози столичних науковців про біохімічну загибель клітин не справдилися!

Проте повна свідомість не поспішала повертатись. Минув грудень, січень. Хворий марив. На мить опритомнював і знову провалювався в небуття. Часом його стан погіршувався, але, дійшовши до критичної точки, знову повертався на висхідну.

—Із 107 діб, проведених у реанімації, 84 доби Толя був без свідомості, — продовжує розповідати Олександра Іванівна. — Крім днів, потрачених на поїздку до Загорська, я невідступно була біля чоловіка. Додому їхала лиш для того, щоб приготувати їжу. Три місяці його харчували з допомогою трубки, і всі страви повинні були бути пастоподібними... Коли я сиділа біля Толі сама, весь час до нього говорила. Просила його триматися, перемогти хворобу, розповідала, як скучили за ним діти й онуки. Мені здавалося, що він чує мене, розуміє, відчуває, як ми його безмежно любимо, як віримо у нього, чекаємо одужання...

ВОСКРЕСІННЯ

У лютому фрагментарні опритомнення змінилися стійким поверненням свідомості. Хворий упізнавав рідних, друзів, жваво цікавився життям, що пройшло без нього... Вражений повідомленнями з Черкас, прибув з Києва А. Трещинський. Це був його четвертий з часу хвороби А. Фесуна приїзд. Анатолій Іванович зустрів його колегу, сидячи в ліжку. Професор влаштував своєму підопічному справжнісінький іспит: чи пам'ятає він імена родичів, їхні дні народження, номери телефонів друзів, службових машин... На все це Фесун відповідав без запинки, швидко і чітко, так, як говорив до хвороби. Після довгої розмови професор Трещинський порадив: чим скоріше Анатолій Іванович стане до роботи, тим краще. Амнезія йому не загрожує, він здорова людина.

... Сьомого березня просто з реанімації А. Фесун разом з дружиною пішов додому. Попереду ще були години і дні виснажливих тренувань, відчуття безсилля, коли не слухаються пальці рук, коли Саша годувала його з ложки, немов дитину. Його чекали щоденні болісні вправи — до потемніння в очах, до сьомого поту...

«Я знала, що мій чоловік надзвичайної сили волі людина, — розповідала згодом Олександра Іванівна, — але таким я його пізнавала наново. За час хвороби він... виріс на п'ять сантиметрів. Далися взнаки прийняття гормональних препаратів, а також тримісячне лежання —хребет «розтягнувся» і його потрібно було ставити на місце. І ми крок за кроком це робили...»

А рівно через два тижні після повернення додому Анатолій Фесун, головний лікар обласної лікарні, підтягнутий і життєрадісний, як і колись, переступив поріг свого робочого кабінету. Так, ніби вийшов звідси вчора.

ЖИТТЯ

Зустрітися з Анатолієм Фесуном ми домовилися у сосновому лісі, біля храму. Це не за містом, а на території лікарняного містечка. Не знаю, чи є в інших областях при лікарнях свої церкви, а ось у Черкасах, стараннями головного лікаря та священика Миколая (Ткачука), інших небайдужих людей, свята будівля виросла серед сосен у 1995 році. Причому, на місці, де в 1904 році розпочинали будівництво церкви. Може, саме Свято-Анатоліївський храм порятував людину, котра спорудила його?

—Те, що зі мною сталося, тепер я це розумію сповна, — від Усевишнього, від його волі Божої, —ділився пережитим і передуманим Анатолій Іванович. —І ще моє воскресіння — від золотих рук і сердець моїх колег. Від любові моєї дружини. Я дуже люблю свою Сашу, дітей, онуків. Без них я не справився б з бідою... Тепер ми часто ходимо з дружиною до Свято-Анатоліївського храму, милуємося його красою, радіємо, що все більше людей також приходять до святого місця. Нещодавно наша родина похрестила у цьому храмі наймешну онучку — Віку...

—Повернувшись із небуття, — продовжував головний лікар, — я по-іншому почав оцінювати людей і життя. Втім, мені завжди боліло чуже горе. Ніколи не міг байдуже пройти повз дитину, яка плаче, старого, котрий страждає... Чим міг, я допомагав людям. За 27 років практики через мої руки пройшло понад дві тисячі життів. Одних порятував від смерті, других — від каліцтва, третіх — від недуги. А сьогодні — і це мені найдужче болить — лікарі не можуть допомогти стражденним. Вони уміють це, але через відсутність ліків, медичного обладнання хворий приречений на загибель. Хіба може бути більше святотатство?! Бачити, як помирає людина, і не мати змоги порятувати її? Так, як врятували життя мені, повинні рятувати кожного. Але сьогодні наша лікарня недофінансована на півмільйона гривень. Наш борг різним службам — 200 тисяч гривень. Це справжня катастрофа. Як голова профільної комісії обласної ради народних депутатів, я жорстко ставитиму на розгляд сесії це питання. І не відступлюся, доки воно не буде вирішене. У нашій лікарні працюють чудові фахівці. Серед них кандидати наук, заслужені лікарі України. Наших медиків запрошують працювати за кордон. Щороку ми лікуємо 27 тисяч хворих, проводимо понад 10 тисяч операцій. Причому, операцій складних —офтальмологічних, кардіологічних, судинних.

Ми все, чи майже все, можемо, — підсумував нашу розмову 56-річний головний лікар, — навіть воскрешати мертвих, щоб вони, повернувшись на білий світ, з усім болем і радістю осягнули, що найцінніше за всі багатства на землі є життя, здоров'я людини, даровані нам Богом. Жити на цій землі нам велено, щоб любити і творити добро — щоб жити...

... Засніжені, замерзлі, немов кришталеві, сосни у такт вітру і словам людини, яка пізнала Істину, поскрипували старезними стовбурами. І раптом ліс лунко розбудили інші звуки — бентежні і радісні, величні і урочисті. То дзвонили до вечерні дзвони Свято-Анатоліївського храму.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Бумеранг спрацював. Для кого?

Репліка

Торік споживання кондвиробів в Україні досягло рівня 120 тисяч тонн. З них 25 відсотків припадає на молочний шоколад. Він доступний у ціні, і основними його споживачами є діти віком від 3 до 16 років. За даними Міністерства охорони здоров'я, молочний шоколад позитивно впливає на роботу серця і головного мозку.

Сьогодні жодна кондитерська фабрика України не виробляє молочний шоколад, оскільки у нас поки що відсутні технологія і спеціальне устаткування для виготовлення молочного шоколаду. Але завдяки вітчизняним сільгоспвиробникам постачання молочного шоколаду в Україну здійснюється на основі контрактів за поставками нашої давальницької сировини — сухого молока та цукру. Це, звичайно, стимулює вітчизняного товаровиробника, відкриває вигідні ринки збуту. Виготовлений з української сировини молочний шоколад завозиться потім до нас офіційно і легально. Постачальники, як правило, мають рентабельність 2—3 відсотки. Поповнюється і бюджет держави.

Донедавна підакцизним товаром до нас завозився тільки чорний шоколад. Це справедливо, адже таку саме продукцію виробляють і наші вітчизняні фабрики. Тож і мито, запроваджене на цей товар, що завозиться із-за кордону, цілком прийнятне з точки зору захисту вітчизняного товаровиробника.

Але наприкінці року до підакцизних товарів нарівні з чорним шоколадом було віднесено і молочний. Хоча це продукти із різною рецептурою, до того, як було вже сказано, молочний шоколад у нас не виробляється.

В умовах, коли законом України «Про державне регулювання імпорту сільгосппродукції» вже введено 30%-е мито на згадані товари, введення акцизного збору відповідає інтересам «тіньовиків», оскільки унеможливлює конкуренцію з ними реальних імпортерів, які сумлінно платять усі митні платежі. Тож на легальний молочний шоколад значно зростуть ціни. Поставки його зменшаться. Відповідно нерентабельним і неможливим стане вивіз давальницької сировини —сухого молока та цукру вітчизняними постачальниками молочного шоколаду. Наряз і соціальні, і економічні збитки. До речі, у жодній країні світу молочний шоколад не обкладається акцизним збором, а у більшості країн він є частиною соціального кошика.

Цікава деталь, ті, хто пролобіював інтереси певних кіл у парламенті, діяли досить професійно. Позицію «молочний шоколад» з єдиної товарної номенклатури було заувальовано під назвою «інші вироби у брикетах, пластиках або плитках». Спрацювало.

От тільки для кого?

Любов ГАЙДАК.

Хроніка. Факти. Події

● *Пекін*

Пол Пот не заїжджав

Міністерство закордонних справ КНР категорично спростувало повідомлення про те, що колишній лідер камбоджійських «червоних кхмерів» Пол Пот втік до Китаю, намагаючись сховатися від міжнародного трибуналу за звинуваченням у кривавих злочинах проти власного народу. Представник МЗС назвав такі чутки «позбавленими підстав». «Широко відомо, — зазначив він, — що уряд Китаю розірвав усі контакти з «червоними кхмерами».

● *Токіо*

Опозиція розпадається і формується

Шість невеликих партій японської опозиції прийняли рішення сформувати новий парламентський союз. Про це стало відомо в Токіо наступного дня після того, як було офіційно підписано документ, що оголошує про ліквідацію Партії нових рубежів (ПНР), котра протягом останніх трьох років була найбільшою силою японської опозиції.

До нового союзу мають намір вступити 2 з 6 партій, що утворюються внаслідок розвалу ПНР: Нова партія братерства і партія «Голос народу». Половина учасників нового парламентського союзу має намір уже в січні об'єднати сили і створити нову політичну організацію, назву якої поки що не визначено.

● *Рим*

Що робити з іммігрантами?

Питання співробітництва з європейськими партнерами з метою розв'язання проблеми незаконної імміграції розглянули голова Ради міністрів Італії Романо Проді, міністри оборони Беньяміно Андреатта, закордонних справ Ламберто Діні та внутрішніх справ Джорджо Наполітано. Вони обговорили також проблеми, пов'язані з втіленням у життя дублінської «Конвенції про біженців» 1990 року, що регулює надання політичного притулку в країнах Європи іноземним громадянам. Екстрена міністерська зустріч скликана у зв'язку з посиленням припливу біженців із країн Сходу до Італії. Рим згодний із пропозицією Нідерландів провести нову зустріч країн, що підписали Шенгенські угоди, для розв'язання проблеми незаконної імміграції.

● *Париж*

Безробітні придумали заняття

Тринадцять бюро Асоціації сприяння зайнятості в промисловості та торгівлі (АССЕДІК) у різних містах країни, а також у столиці, «окуповано» французькими безробітними. Вони вимагають від уряду вжити рішучих заходів для збереження розміру виплачуваної їм допомоги, передусім для тих, хто безробітний уже багато років і ризикує втратити своє право на державну та громадську підтримку.

● *Найробі*

Ким він був, тим і залишився

Виборча комісія Кенії офіційно оголосила нинішнього глави держави Даніеля арап Мої переможцем на президентських виборах, що відбувалися тут 29-30 грудня. До речі, підрахунок голосів ще не завершено, але волевиявлення виборців у решті округів уже не може вплинути на остаточний результат. За останніми даними, Д. арап Мої зібрав 2,44 млн. голосів. У Мваї Кібакі, кандидата Демократичної партії (ДП), що завершив президентські перегони на другому місці, — 1,87 млн.

Офіційне завершення парламентських виборів поки не оголошено.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Перемога з американським акцентом

(Початок на 1-й стор.).

Отож, 71-річний американець набрав 50,31 відсотка голосів виборців, повідомляє ІТАР-ТАКС. За нього проголосували 962 764 громадянина Литви. Його суперник одержав 49,69 відсотка голосів. Паулаускаса підтримали 951 713 литовців. Як бачимо, різниця між двома кандидатами виявилася мізерною. І можна зробити висновок, що результати виборів — не сенсація, оскільки такий розклад було визначено у першому турі. Образно кажучи, руку литовців віддано американцеві, а серце — молодому реформаторові. Але я б не виключала певний розрахунок: бути ближче до Клінтона і К°. На користь цього промовляє те, що під час підрахунку голосів постійно виникала «патова ситуація»: попереду був то один, то інший претендент. А в обох дуже схожі

центристські програми, тобто литовці обирали не платформи, а особистість.

Шлях до президентства пана Адамкуса доволі драматичний. Коли до виборів залишалося менш як три місяці, Центрвиборчком відмовився реєструвати його кандидатуру: Валдас Адамкус не жив у Литві останні три роки, як того вимагає Конституція. Що допомогло переконати суд, котрий вирішив справу на користь претендента з-за океану, невідомо: можливо, здоровий глузд і райдужні перспективи, а може, і щось інше. Так чи інакше у першому турі Адамкус набрав майже 28 відсотків голосів.

І останнє. Коли пан Адамкус почув результати виборів, він з помітним американським акцентом заявив, що сталася подія історична не лише для Литви, а й для всіх пострадянських країн. Чи так це, покаже час. А нинішній глава держави Альгірдас Бразаускас, добровільно відмовившись від боротьби за президентське крісло на користь «політиків більш молодих і нового покоління», вже 25 лютого складе свої повноваження і до литовського «Білого дому» увійде новий господар. На п'ять років.

Яна СТАДІЛЬНА.

Замість води підкинуть дрівець

В ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ уряді — скандал. Через непорозуміння з прем'єром добровільно залишив пост віце-прем'єр, міністр закордонних справ Ізраїлю Девід Леві.

Перед тим, як востаннє грюкнути дверима, пан Леві заявив, що «ніхто в цьому уряді не зацікавлений у соціальному забезпеченні населення та мирі з арабськими сусідами». Поясню. Уряд Ізраїлю підготував проект бюджету на 1998 рік. Під час його укладання Девід Леві виступав за збільшення виплат на соціальні потреби, але не був підтриманий. Крім того, як міністр закордонних справ, він критикував політику прем'єр-міністра Біньяміна Нетаньягу у відносинах із палестинцями. Щодень конфлікт загострювався, і ось завершився тим, що Леві залишив пост.

Такий поворот загрожує негативними наслідками. Дехто вже передрікає відставку всього коаліційного уряду, особливо після того, як Девід Леві пригрозив, що заснована ним партія «Гешер» («Міст») вийде з правлячої коаліції. Але найбільше експертів хвилює доля мирних переговорів на Близькому Сході. Біньямін Нетаньягу відтепер узяв портфель міністра закордонних справ і всі переговори з палестинцями вестиме сам. Знаючи непоступливість прем'єра, неважко передбачити, що врегулювання близькосхідного конфлікту затягнеться. У палаючий вогонь замість води підкинуть дрівець.

Надія БЕДРИЧУК.

Був смертником — став президентом

СХОЖЕ, 1998 рік принесе громадянам Південної Кореї багато змін і несподіванок. Найголовніша зміна — кардинальні перестановки у найвищому ешелоні влади, які, з огляду на нещодавню перемогу на президентських виборах Кім Те Чжуна, не за горами. 25 лютого відбудеться офіційна церемонія інавгурації. Проте новообраний президент вже розпочав свою діяльність.

Після оприлюднення результатів виборів 72-річний Кім Те Чжун заявив, що його перемога — «нова сторінка в історії країни, де вперше після заснування Республіки Корея від правлячої партії владу перейняла опозиція». Кім Те Чжун, який нині балотувався від заснованої ним опозиційної партії Національний конгрес за нову політику, чотири рази виставляв свою кандидатуру на виборах, і тільки за останнім разом йому вдалося здобути перемогу.

Світовий досвід переконує, що коли до влади приходить опозиція, то змін не уникнути. Окрім того, зважаючи на нинішню ситуацію в Південній Кореї, Кім Те Чжун змушений застосовувати кардинальні заходи. Йому належить вивести країну з фінансової кризи, зокрема реструктуризувати економіку. Саме в цьому разі Міжнародний валютний фонд надасть Республіці Корея 55-мільярдний кредит, конче необхідний для стабілізації фінансової системи. «Народ Південної Кореї повинен бути готовий до того, що процес відродження національної економіки буде нелегкий і болючий», —заявив він. А ще під час свого першого офіційного виступу, як передав ІТАР-ТАКС, він пообіцяв, що здійснюватиме правління на «основі демократичних принципів і за підтримки народу».

Цікаво, що в перші ж по обранні дні з ініціативи Кім Те Чжуна звільнено з ув'язнення двох колишніх президентів Південної Кореї Чон Ду Хвана і Ро Де У. 8 серпня 1996 року першого було засуджено до смертної кари, а другого — до довічного ув'язнення за організацію в 1979 році державного перевороту і криваву розправу в травні 1980 року над учасниками виступів на захист демократії в місті Кванджу. За офіційними даними, тоді президентські війська розстріляли близько 200 осіб. Пізніше апеляційний суд замінив їм міру покарання: Чон Ду Хвану — довічне ув'язнення, Ро Де У — 17 років позбавлення волі. І ось несподівана амністія, яку поширено ще на 23 особи, засуджені разом з екс-президентами.

До речі, новообраний президент свого часу також був... смертником. Після поразки на президентських виборах 1971 року і встановлення в країні диктатури, він був змушений емігрувати спочатку до США, а потім — до Японії. У квітні 1973 року його... «викрали» спецслужби Південної Кореї і таємно вивезли до Сеула. Після довгого судового процесу Кім Те Чжуна засудили до тюремного ув'язнення, інкримінувавши йому «порушення виборчого закону». 1978 року він вийшов на волю, але ненадовго. 1980-го його знову заарештували і звинуватили в «організації антиурядового заколоту» у Кванджу. За цей «злочин» нинішнього президента засудили до смертної кари, затим замінили її на довічне ув'язнення, а 1982 року — на двадцять років позбавлення волі. Звільнили Кім Те Чжуна лише з огляду на стан здоров'я.

Але колишній опозиціонер виявився «здоровішим» і за Чон Ду Хвана, і за Ро Де У, і, як засвідчив його останній вчинок, — набагато благороднішим. Кандидатуру Кім Те Чжуна кілька разів висували на здобуття Нобелівської премії миру, його вважають послідовним борцем за свободу і демократію. Нині він має шанс здобути собі також славу реформатора, якщо йому вдасться стабілізувати економічну ситуацію в країні. Громадяни Південної Кореї вважають, що це новому президентові під силу. Саме тому вони й віддали за нього свої голоси.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Навіть реклама куріння може зашкодити. Гаманцеві...

В Естонії набув чинності закон, що забороняє в країні рекламу тютюнових виробів. Зникла з вулиць (а згодом зникне і з перших та останніх сторінок газет та журналів) також пропаганда алкогольних напоїв, повідомляє Укрінформ.

Проте новий закон лібералізує умови рекламування алкоголю в електронних засобах масової інформації. Якщо досі рекламу алкоголю на радіо та телебаченні було заборонено повністю, то тепер не можна рекламувати напої міцністю понад 22 градуси і лише з семи до десяти годин вечора.

Закон передбачає заходи відповідальності за його порушення. Зокрема, повторне недотримання вимог загрожує винному штрафом до 100 тисяч крон (одна гривня становить приблизно вісім естонських крон).

Суд людський не виправдав

ПЛАКАТИ з написами «Гарних тобі свят, убивце!» з'явилися напередодні Різдва в районі Ауреліо італійської столиці.

Сюди, за рішенням військового трибуналу Рима, до одного з будинків переведено під домашній арешт колишнього капітана СС Еріха Прібке, який брав безпосередню участь у розстрілі більш як 300 італійських заручників під час другої світової війни 1944 року. Це була одна з найкривавіших акцій, учинених гітлерівцями на окупованій території Італії.

У липні військовий трибунал Рима засудив Прібке, який кілька десятиліть переховувався у Латинській Америці, до 15 років ув'язнення, з яких 10 років — умовно.

Після нетривалого перебування у в'язниці злочинця перевели під домашній арешт спочатку до монастиря в римському передмісті Фраскаті, а тепер — до звичайної квартири в районі Ауреліо на півночному заході «вічного міста».

Есесівського ката стережуть солідні сили: 10 карабінерів із двома бронемашинами та кількома автомобілями. І не безпідставно. Адже мешканці району Ауреліо появу нового сусіди зустріли без ентузіазму. Вікна прилеглих будинків яскравіють гаслами, з яких особливо виділяються: «Прібке, забирайся!»...

Проте нацистський злочинець за рішенням військово-судових органів поки що житиме у квартирі на Ауреліо, бо його справу ще не закінчено. Незабаром «справу Прібке» більш як 50-річної давнини має розглянути суд другої інстанції — військовий касаційний трибунал, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Інформація про перший випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Конвеєр», створеного в процесі реорганізації закритого акціонерного товариства

I. Характеристика емітента

1.1. Відкрите акціонерне товариство «Конвеєр» створюється шляхом реорганізації закритого акціонерного товариства «Конвеєр».

Рішення про створення відкритого акціонерного товариства і перереєстрацію акцій, випущених закритим акціонерним товариством, прийняте загальними зборами акціонерів 6 березня 1996 року (протокол № 4).

Закрите акціонерне товариство «Конвеєр» — правовий попередник відкритого акціонерного товариства «Конвеєр» — зареєстроване реєстраційною палатою Львівської міської ради народних депутатів за адресою: 290069, м. Львів, вул. Шевченка, 317, тел. (0322) 33-24-80, реєстраційний номер 09190 від 27 березня 1995 року.

1.2. Предмет діяльності товариства:

— виробництво транспортних систем для всіх галузей народного господарства;

— виробництво машинобудівної продукції для агропромислового комплексу;

— виробництво комплектувальних вузлів і механізмів для хімічного машинобудування;

— виробництво товарів народного вжитку;

— виробництво сталевого та кольорового литва.

1.3. Результати фінансової діяльності ВАТ «Конвеєр» за останній фінансовий рік та 9 місяців поточного року наведено в таблицях №№ 1,2.

Таблиця 1

Баланс ВАТ «Конвеєр» за 9 місяців 1997 року

тис. грн.

АКТИВ	Код рядка балансу	На початок року. 01.01.97 р	На кінець звітного періоду 01.10.97 р.
1. Основні засоби та інші позаоборотні активи	070	54476,2	53050,2
2. Запаси і затрати	150	6486,2	6843,0
3. Грошові кошти, розрахунки та інші активи	320	479,4	888,8
4. Валюта балансу	330	61441,8	60782,0
ПАСИВ			
1. Джерела власних та прирівняних до них коштів	495	56693,6	57446,9
2. Довгострокові пасиви	530	60,0	40,0
3. Розрахунки та інші пасиви	750	4688,2	3295,1
Валюта балансу	760	61441,8	60782,0

Таблиця 2

Результати фінансової діяльності ВАТ «Конвеєр».

тис. грн.

№№ пп ПОКАЗНИКИ	На 01.01.97 р.	За 9 м-ців 1997 р.
1. Виручка від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) без ПДВ	4439,0	1744,7
2. Балансовий прибуток	923,0	149,6
3. Дебіторська заборгованість	415,0	847,5
4. Кредиторська заборгованість	4198,9	2977,4
5. Коефіцієнт автономії	0,92	0,95
6. Коефіцієнт довготермінового залучення позикових засобів	0,00	0,00
7. Коефіцієнт маневрування власних засобів підприємства	0,04	0,08
8. Коефіцієнт реальної вартості основних засобів у майні підприємства	0,81	0,66
9. Коефіцієнт нагромадження амортизації	0,38	0,34
10. Коефіцієнт співвідношення чистих мобільних коштів до всіх оборотних засобів	0,33	0,57
11. Коефіцієнт співвідношення позикових і власних коштів	0,08	0,06
12. Коефіцієнт фінансової стійкості	0,92	0,95

За 9 місяців поточного року підприємство отримало балансовий прибуток у розмірі 149,6 тис. грн.

Ефективність роботи ВАТ «Конвеєр» в 1997 р. характеризується такими показниками рентабельності:

а) рентабельність майна — 0,24%
б) рентабельність поточних активів — 2,04%
в) рентабельність реалізованої продукції — 8,57%
г) рентабельність виробничих фондів — 0,25%
д) рентабельність власних коштів — 0,26%
ж) загальний коефіцієнт ліквідності — 2,346

2. Опис ділової активності емітента

2.1. Акціонерне товариство «Конвеєр» є найбільшим виробником транспортних систем для всіх галузей народного господарства.

Підприємство займається також виробництвом машинобудівної продукції для агропромислового комплексу, на замовлення зарубіжних фірм та компаній, виробництвом товарів народного вжитку, сталевого та кольорового литва, проведенням монтажних, шеф-монтажних, пусконалагоджувальних робіт та сервісного обслуговування обладнання.

ВАТ «Конвеєр» єдине в СНД спеціалізоване підприємство з випуску підйомно-транспортного обладнання на базі підвісних вантажонесучих та штовхальних конвеєрів з кроком тягового ланцюга 80 мм, 100 мм, 160 мм та запасних частин до них.

Значне місце в обсягах випуску продукції посідає експорт у країни Західної Європи (у Німеччину — до 500 тис. ДМ, Чеську Республіку — до 150 тис. дол. США, Республіку Польща — до 300 тис. ДМ на рік).

Нині на підприємстві освоюють випуск:

— вузлів вантажних ліфтів в/п 500 кг;

— трубного герметичного конвеєра для штучних вантажів;

— вантажопідйомного обладнання на базі ланцюгових талей в/п 250, 500, 1000 кг;

— вузлів вантажопідйомного обладнання на базі спеціальних гнутих профілів.

Основна номенклатура, обсяги виробництва за відповідні періоди наведено в таблиці № 3.

Таблиця 3

Показник	Од. виміру	Обсяг товарної продукції в діючих цінах по роках 1995 р.	1996 р.	9 м-ців 1997 р.
1. Конвеєри вантажонесучі	шт.	42	16	7
	т. грн.	495,6	695,0	197,1
2. Конвеєри штовхальні	км	2,2	2,0	—
	т. грн.	171,7	189,0	72,7
3. Запчастини до ПТО	т. грн.	1319,0	1130,0	481,1
4. Мотор-барабани	шт.	106	89	58
	т. грн.	199,8	174,0	106,1
5. Редуктори для комбайнових заводів	шт.	143	39	9
	т. грн.	402,9	243,0	64,2
6. Приводи для хімічної промисловості	шт.	151	62	15
	т. грн.	20,0	218,4	100,1
7. Запчастини до агропромислового комплексу	т. грн.	200,5	246,0	390,6
8. Експорт	т. грн.	663,0	870,0	400,3
Всього:		**5684,7**	**5635,0**	**1952,0**

2.2. Статутний фонд ВАТ «Конвеєр» становить 226 370 гривень, поділений на 22637 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень.

Статутний фонд сплачено повністю.

2.3. Середньоспискова чисельність працівників — 1782 особи.

2.4. Основні професійні дані про керівних працівників:

— генеральний директор Богдан Любомир Петрович, освіта вища, спеціальність — інженер-механік, загальний стаж 37 років. У колективі працює з 1987 року, на даній посаді — з 01.01.1997 р.;

— головний бухгалтер Осташевська Олександра Йосипівна, освіта середня спеціальна, спеціальність —бухгалтер, загальний трудовий стаж 34 роки. Працює в колективі з 1972 року, на даній посаді — з 01.10.1991 р..

3. Дані про емісію акцій

3.1. Перший випуск акцій ЗАТ «Конвеєр» зареєстровано Львівським обласним фінансовим управлінням на суму 226370 гривень у кількості 22637 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень. Свідоцтво про реєстрацію № 20/1/96 від 22 липня 1996 року.

Форма випуску акцій безпаперова, на електронних носіях.

Серія ЗТ, №№ — від 00001 до 22637.

Перший випуск цінних паперів ЗАТ «Конвеєр» сплачено повністю.

Акції на пред'явника та привілейовані не випускалися.

3.2. Юридичних та фізичних осіб, що володіють більш як 5% акцій товариства, нема.

У власності керівників товариства є 0,57% акцій від їх загальної кількості.

3.3. Планується випуск 22637 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 10 гривень кожна на загальну суму 226370 гривень, однією серією АТ за номерами від 00001 до 22637.

3.4. Акції ЗАТ «Конвеєр» на загальну суму 226370 гривень у кількості 22637 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 грн. кожна будуть обміняні на акції відкритого акціонерного товариства «Конвеєр» на загальну суму емісії 226370 гривень тієї самої номінальної вартості шляхом пільгового розподілу серед засновників закритого акціонерного товариства «Конвеєр».

Для відкритого продажу акції даної емісії не пропонуватимуть.

Початок обміну — 16 січня 1998 року.
Закінчення обміну — 26 лютого 1998 р.

3.5. Ціль проведення першої емісії акцій ЗАТ «Конвеєр» — формування статутного фонду, відкритого акціонерного товариства, створеного у процесі реорганізації із закритого акціонерного товариства.

Даний випуск не проводиться для покриття збитків, пов'язаних з господарською діяльністю акціонерного товариства.

3.6. Обмін акцій відбудеться за адресою: м. Львів, вул. Шевченка, 317, довідки телефоном: (0322) 33-93-80.

3.7. Власники простих іменних акцій мають право голосу на загальних зборах акціонерів відповідно до кількості належних їм акцій. Одна акція дає право одного голосу.

Акціонери мають право участі в органах управління акціонерного товариства, на отримання дивідендів, переважне право на придбання акцій наступних випусків відповідно до умов, визначених загальними зборами акціонерів.

3.8. Власники простих іменних акцій мають право розпоряджатися ними відповідно до Закону України «Про власність».

3.9. Дивіденди на акції виплачують раз на рік після завершення фінансового року в розмірах та в терміни, що затверджені загальними зборами акціонерів.

Виплата дивідендів провадиться за адресою: м. Львів, вул. Шевченка, 317, тел. (0322) 33-93-80.

3.10. Послугами торговця цінними паперами товариство не користується.

3.11. Недосягнення або перевищення передплати на акції не відбудеться, бо це обумовлено реорганізацією із закритого акціонерного товариства у відкрите акціонерне товариство.

3.12. Чинники ризику — виникнення форс-мажорних обставин (стихійне лихо, аварії, зміна чинного законодавства).

Шановні акціонери!

ВАТ «Дніпродзержинський домобудівний комбінат» повідомляє, що 17 лютого 1998 року о 14 годині відбудуться перші загальні збори за адресою: Дніпродзержинськ, вул. Індустріальна, 20 (актовий зал).

Реєстрація проводиться з 8.00.

При собі мати паспорт.

Порядок денний

1. Інформація про роботу правління за період з липня 1996 року по грудень 1997 року.
2. Про зміну організації правової форми.
3. Про зміни та доповнення до статуту.
4. Вибори органів правління.
5. Інші питання.

Тел./факс для довідок (06592) 6-20-22.

Арбітражний суд м. Києва (252030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справу № 14/340 від 08.12.97 р. про банкрутство приватного підприємства «Колінс» (253096, м. Київ, вул. Ялтинська, б. 24/23), р/р 11468519 в Дарницькому відділенні 5397 Ощадбанку України м. Києва, МФО 320553.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

---

18 лютого 1998 року об 11.00 відбудуться збори акціонерів ***ВАТ «Синельниківський ресорний завод»*** за адресою:

323110, Синельникове, вул. Богми, 8, буд. культури «Родина».

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ «Синельниківський ресорний завод» «Про виробничо-господарську діяльність підприємства за звітний період 1997 року та затвердження плану роботи на 1998 рік.
2. Звіт директора дочірнього підприємства «Зовнішньоторговельної фірми СРЗ ВАТ «Синельниківський ресорний завод».
3. Звіт ревізійної комісії про роботу за звітний період.
4. Звіт спостережної ради ВАТ «СРЗ».
5. Вибори органів управління ВАТ «Синельниківський ресорний завод»:

а) ревізійної комісії;

б) спостережної ради.

6. Про створення філій та затвердження їх положень.
7. Про умови укладання контракту з головою правління ВАТ «Синельниківський ресорний завод».
8. Затвердження нової редакції статуту.
9. Реєстрація акціонерів (їх представників) буде проводитися о 9-00 у приміщенні будинку культури «Родина».

Довідки за телефоном: 4-24-42.

Правління.

Арбітражним судом Харківської області (м. Харків, вул. Сумська, 64) порушені справи про визнання банкрутами:

1. № 6850/7/74 ТОВ «Сінтез» (м. Харків, вул. Дарвіна, 29, р/р 2467899 в АСУББ «Грант», МФО 351607, код ОКПО 21217695).
2. № 6851/7/74 ПП НВ І КЦ «Парус» (м. Харків, вул. Ак. Павлова, 313 б, кв.136, р/р 644125 в ХОД АК УСБ, МФО 351016, код ОКПО 14101704).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Свідоцтво № 1878 про державну реєстрацію товариства з обмеженою відповідальністю «Гєя», видане Залізничною районною державною адміністрацією м. Києва 21 червня 1993 р., вважати недійсним.

Малое предприятие «Дон-сервис» (г. Курахово) ликвидируется.

Претензии принимаются в течение одного месяца со дня опубликования объявления.

У номер

● *Донецьк*

На новому комбайні — в новий рік

На новому прохідницькому комбайні «П-110» «в'їхали» в новий рік гірники донецької шахти імені Абакумова. Прописавши під землею агрегат нового технічного рівня, шахтарі мають намір пройти за місяць 250 метрів гірничих виробок, забезпечивши тим самим фронт робіт для вуглевидобувників.

Новинка — дітище вчених інституту «Донвдіпровуглемаш», а втілювали комбайн у металі багато підприємств країни. Дистанційне управління для нього поставив Київський радіозавод, гідравлічне обладнання —завод «Фрегат» із Первомайська Миколаївської області. Виготовляли комбайн на Новокраматорському машинобудівному заводі, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

● *Луцьк*

Локальне вирішення глобальної проблеми

У Луцьку при обласній клінічній лікарні відкрито центр радіаційного захисту населення, яке постраждало внаслідок Чорнобильської катастрофи. Таких людей сьогодні на Волині — майже 148 тисяч, з них 40 тисяч — діти. І захворюваність серед них з кожним роком зростає, особливо органів дихання та ендокринної системи. За фінансової підтримки облдержадміністрації, провідних підприємств області, комерційних фірм лікувально-процедурні кабінети центру обладнано найновішою лікувально-діагностичною апаратурою. Рівень медичної допомоги тут відповідає світовому, лікарі пройшли стажування у кращих німецьких клініках.

● *Севастополь*

Кінець «Слов'янам»

Силами співробітників Севастопольського міського управління МВС України за участі працівників СБУ і прокуратури ліквідовано велике організоване злочинне угруповання «Слов'яни». Як повідомила начальник центру громадських зв'язків Управління МВС України в Севастополі Юлія Сиротинська, заарештовано лідера цієї банди та його спільників. Угруповання входило до складу відомої в Криму «сім'ї» Башмакових і намагалось контролювати комерційні структури Севастополя. Злочинці були добре законспіровані, встановили широкі зв'язки із «колегами» з інших регіонів держави, мали вогнепальну зброю, сучасну апаратуру і діяли під прикриттям однієї фірми. Заарештовано також працівника органів внутрішніх справ, який був агентом цієї злочинної групи.

● *Херсон*

Один з десяти

На першому земельному аукціоні, що відбувся у Херсоні, запропоновано на продаж десять ділянок — під житлову забудову, на розміщення виробничих потужностей, для створення баз відпочинку тощо. Результати невеселі: з десяти лотів продано лише один. Умови для майбутніх власників земельних ділянок надто жорсткі — це, на думку учасників аукціону, і спричинило такий результат.

«Так ніхто не кохав»

6 січня — сторіччя Володимира Сосюри

«Співців багато. Але дайте мені долю!»

Едіт ПІАФ.

У нього був і великий талант, і надзвичайна доля. Володимир Сосюра — найбільший український поет-лірик XX століття.

Так ніхто не кохав,
Через тисячі літ
лиш приходить подібне кохання.
В день такий розцвітає весна на землі
і земля убирається зрання...

А рівно через двадцять два роки після цих рядків (у 1944) він написав:

Любіть Україну, як сонце, любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радісну мить,
любіть у годину негоди...
Всім серцем любіть Україну свою —
і вічні ми будемо з нею!

Після таких рядків можна вже нічого не писати — його ім'я увійшло в історію української літератури.

Але саме за цей вірш Поета ледь не розстріляли. Після XX з'їзду КПРС його колеги різко змінили думку про Володимира Сосюру, знову стали «друзями».

«Я і од радості все простив — і те, що кричав на мене Корнійчук, і статтю Малишка в "Радянській Україні" проти мене, і все і всім дезорієнтованим братам, що били мене так, що аж серце гуло від ударів. Ви ж знаєте, як у нас уміють бити! Я всім прощаю і всіх люблю», — так написав він у біографічному романі «Третя рота».

Народився Володимир Сосюра на Донбасі. В роки громадянської війни побував і в армії УНР, і в армії Нестора Махна, і в червоних загонах... У Кам'янці-Подільському майбутній автор «Червоної зими» познайомився з Євгеном Маланюком. Мабуть, треба сказати, їх зводить доля. Бо як могли на рівних розмовляти ад'ютант генерала Василя Тютюнника поручник Євген Маланюк і рядовий козак варти Головного отамана Симона Петлюри? Від Нестора Махна Володимир Сосюра мав особистий подарунок — годинник.

Потім у його долю потрапили: Володимир Затонський, який сказав: «Він не наш. Хай у нього буде й сто партквитків, він не наш», Лазар Каганович, Микита Хрущов і сам Йосип Сталін. Поета приймали й виключали з комуністичної партії, роки сталінського терору він пересидів у психіатричній лікарні в Харкові. Потім арештували дружину Марію... Не дай, Боже, нікому долі українського письменника!

Не випадково інший наш великий Поет з не менш драматичною долею — Павло Тичина так підписав свої «Вибрані твори»: «Дорогому Володимиру Миколайовичу Сосюрі — одному з найбільших поетів Радянської України, — та ні, поетів усього світу!».

Віталій МАРТУСЬ.

«Маю себе за людину, що пише вірші»

6 січня Василеві Стусу виповнилося б 60 років

«Його так званий злочин полягає в тому, що він пише свої поезії по-українськи, а це інтерпретують як антирадянську діяльність... Як президент Міжнародного пен-клубу я надіслав протягом 14—15 років десятки телеграм до радянських властей, до посольств, до спілок письменників — і ще ніколи не дістав жодної відповіді... Я ще ніколи не дістав жодної відповіді навіть від моїх колег зі Спілки радянських письменників, з якими почасти особисто знайомий...» —це рядки з виступу на захист Василя Стуса лауреата Нобелівської премії Генріха Белля (ФРН).

«Учасникам Мадридської наради для перевірки Гельсінських угод, головам держав — учасниць Гельсінського акта.

1980 рік позначився в нашій країні багатьма несправедливими вироками і переслідуванням правозахисників. Але навіть на цьому трагічному тлі вирок українському поетові В. Стусові вирізняється своєю нелюдяністю... Вирок Стусові — сором радянській репресивній системі. Стус — поет. Невже країна, в якій уже загинули або зазнали репресій і переслідувань численні її поети, потребує нової жертви, нового сорому?»

Андрій Сахаров.

Провідники тоталітарної системи й не могли почути голос світу на захист українського Поета. Людина була відсутня в системі цінностей прослалінського політичного режиму. 4 вересня 1985 року (не 37-го і 41-го) Василь Стус помер. У 47 років. Як Шевченко.

* * *

Нині завершується видання шеститомного (в дев'яти книгах) зібрання творів Василя Стуса в Україні. Його підготував творчий колектив, який очолюють Михайлина Коцюбинська та син поета Дмитро Стус. Попереду осмислення мистецьких уроків Василя Стуса, адже його творчість багатопланова і різноманітна: поезії, переклади, листи, літературознавські праці... Саме в цьому продовження Поета і його присутність у нашій літературі.

Сучасних письменників, творчість яких подолала національні виднокола, у нас небагато. Василь Голобородько, Іван Драч, Василь Стус... Уже 1965 року українсько-чеський письменник Орест Зелинський видрукував три вірші В. Стуса в перекладі на чеську. Через рік Богдан Кравців помістив вірші В. Стуса в американській антології «Шістдесят поетів шістдесятих років». 1970-го в Бельгії побачила світ збірка поезій В. Стуса «Зимові дерева». Потім його вірші виходили в Лондоні в перекладі на англійську, в Ріо-де-Жанейро — на португальську, в Гамбурзі — на німецьку, в Брюсселі та Парижі — на французьку...

Отже, дослідження творчості Василя Стуса вимагає нового рівня українського літературознавства, не зашореного одномовністю та минулими естетичними традиціями.

* * *

Його смерть викликала в світі безліч відгуків: «Вашингтон пост», «Нова Цюріхська газета», «Торонтська зірка», «Свобода», «Світ», «Ранок» (Париж)... США, Франція, Німеччина, Канада... Газети й ЗМІ світу з сумом сповістили, що український поет став ще однією жертвою радянської системи.

Ще горбляться горді Славутові кручі,
та сторч головою зривається світ.
Чіпляйся за кручі, як терен колючий,
чіпляйся за небо, як яблуні світ...
Прощай, Україно, моя Україно,
чужа Україно, навіки прощай!

Віталій АБЛІЦОВ.

УКАЗ Президента України

Про нагородження відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого»

За визначні заслуги перед Українською державою у розвитку національної культури, громадянську мужність у відстоюванні ідеалів гуманізму і незалежності України:

Нагородити відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого» V ступеня поета СТУСА Василя Семеновича (посмертно).

Президент України Л.КУЧМА.

м. Київ, 25 грудня 1997 року.

День священнодійства, таїнства ніч

(Початок на 1-й стор.).

Якщо ви, продерши очі, виявилися батьком родини, то, швидше за все, одразу посунули оглядати свої володіння, годувати худобу та чистити доріжки до хати (гуляти з песиком, лагодити крани, пилососити квартиру). Ваша радість, коли у вас уже дорослі діти: на них можна перекласти левову частку власних обов'язків. А самому податися в магазинні мандри у пошуках пляшкових насолод.

Віддаючись приємним клопотам на честь Різдва Христового, ви робите все із блаженним задоволенням. І не дай Боже вам до вечора красти зі столу ласі шматочки, а ще — псувати нерви одне одному, з'ясовуючи стосунки з домашніми. Візьміть себе в руки і не сваріться хоч такого дня. Навпаки: висловте любов та повагу найріднішим людям, створіть на Святвечір радісну атмосферу.

Поза тим, ні в якому разі не робіть з цих приготувань клоунади. У цьому процесі все чинно та спокійно.

Якщо вас навідала крамольна думка — не залишатись удома ввечері, а завіятися до своїх корифанів, — женіть її. Різдво — свято родинне. І традиції застерігають: якщо ви невідомо де гулятимете цієї священної ночі, то тинятиметеся по чужих світах весь рік.

І ось, нарешті, після тривалих денних трудів ви дивитеся у вікно і бачите першу вечірню зірку. Це —споконвічний природний символ: Син Божий народився, Святвечір розпочався. Можна по-справжньому поспівчувати тим, хто не знайомий з численними тонкощами цього святкування. Зрештою, про деталі Різдвяного таїнства вам розкажуть бабусі або культурологи. А головне, що все-таки потрібно зарубати собі на носі, — сьогоднішня вечеря це не звичайне приймання їжі, а своєрідний звіт родини перед небом щодо господарських здобутків (на столі представлені майже всі «компоненти» врожаю).

До того ж, низка обрядів — акт примирення і зі злими ворогами. Промовляючи звичні для такого випадку застільні слова, господар запрошує на вечерю навіть сірого вовка та чорні бурі.

По можливості виконавши всі святкові умовності та наситивши очищені постом шлунки, тепер (і кілька днів поспіль) ви сміливо пірнаєте у вир довгожданих задоволень, зустрічаєте колядників або колядуєте самі. Є інший варіант: ви крокуєте на центральний у своєму населеному пункті майдан, де спостерігаєте за відомим здавна дійством вертепу (а в столиці — і за феєрверком).

І знову впевненим та чистим голосом виводите колядки. Співаєте щось по-народному просте і по-небесному сакральне, як от: «Аби бджоли були веселі...» При цьому обов'язково віріте, що наступного року навколо вас весь світ буде усміхнений — не лише бджоли.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254425.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311002.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.